

Голос України

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 130 (2132) ♦ Субота, 17 липня 1999 року ♦ Ціна договірна

Настав цей день, увінчаний плодами

16 липня завершила роботу третя сесія Верховної Ради чотирнадцятого скликання

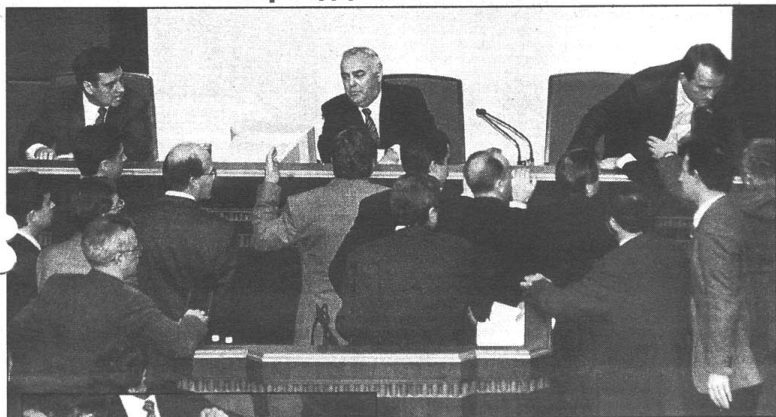

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву).

До порядку денного третьої парламентської сесії попередньо було включено 358 питань, однак народні обрали переважили свої зобов'язання. За 64 дні пленарної роботи їм вдалося прийняти близько 700 законів. Найбільше законопроєктів навантаження випало на комітети з питань фінансів і банківської діяльності, економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій, а також правоохоронний комітет.

З початку третьої сесії розглянуто 77 законопроєктів, поданих Президентом України після підписання відповідних указів, із них 14 прийнято у цілому, 15 — за основу, 42 відхилено. З пакета черневих указів (їх загалом видано 60) схвалено парламентом 9, відхилено 25.

(Нотатки про роботу Верховної Ради читайте на 2—3-й стор.).

! У номер Рух назустріч одне одному

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з Головою уряду Росії Сергієм Степашиним

Олександр Ткаченко з задоволенням відзначив добрі взаємини Верховної Ради з Державною Думою. Загалом же україно-російське відношення, вважає глава українського парламенту, мають бути ще тісніші, а «якщо є якась напругність, то слід негайно її усувати, максимально налагоджуючи співробітництво». В економіках обох країн мають бути чітко визначені пріоритетні напрями. На думку Олександра Ткаченка, це: енергетика, продовольча безпека, наука. «Ми всі чудово розуміємо, що без інтеграції економік Росії, України і Білорусії України не піднятися», — заявив Голова Верховної Ради. Сергій Степашин попросив посприяти ратифікації деяких документів: про фінансово-промислову групу, «нульовий» варіант.

(Зачінення на 4-й стор.).

Моя село — моя фортеця

Створювати в кожному селі загопи самооборони вирішили депутати Дніпропетровської районної ради. Це щоб сторожувати на полі в їх курей, гусей, свиней, індичок, телят та іншу живність. Адже крадітв нині все підряд, а міліції уже ніяк не реагує. Навіть не вважає це за злочини. Як сказав сесійний голова з Кіровоградського району Петро Тягло, приватні садиби сільських жителів потрапили нині до розряду незахищених у рідній державі.

17 липня

✓ 1919 р. Українська Галицька армія об'єдналася з армією УНР.

✓ 1933 р. Після завершення будівництва Дніпрогесу та ліквідації порогів на Дніпрі з Києва до Херсона вирушив у перший рейс пасажирський пароплав.

✓ 1941 р., липень. Депортація з Криму німців, які тут мешкали, у східні регіони країни.

Чи заплатити Німеччина по рахунках?

10-11

Чотири заповіді на власній шкурі

13

○ Щоб запобігти отруєнню мешканців Рівного риболою, яка загинула через нестачу кисню, працівники міліції та управління з надзвичайних ситуацій патрулюють прилегли до річки Усті вулицю Набережну.

○ 300 га лісів горять в Овруцькому і Народицькому районах Житомирщини.

99 Врожай

«Що» посіяв. А пожнеш?..

Хлібороби Луганщини планують зібрати майже 300 тисяч тонн пшениці. Врожайність ранніх зернових — 18,7 центнера з гектара — поки що не ставив під сумнів такі прогнози. Якщо, звісно, не зупиняться посеред поля збиральні агрегати через нестачу пального. Четверть необхідної «горючки» надоводить із держрезерву. А далі? Можливо, руку допомоги селянам протягнуть землішки з Лисичанського нафтопереробного заводу.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Актуально

✓ Рівне

І в сто років молодий

БАТ «Рокитнівський склозавод», що на Рівненщині, — підприємство, економічно втепнене й технічно молоде. А все тому, що не шкодує коштів на оновлення виробництва. Останнє з нововведень — чеська лінія з виробництва пляшок для пива, в якій розливатиме напої киянська «Оболонь». На лінії щодоби випускатимуть 100 тисяч пляшок — майже удвічі більше, ніж на старій.

✓ Вінниця

З миру по гривні — лікарня

Мешканці села Дзигівка Ямпільського району на Вінниччині не дали «померти» місцевій дільничній лікарні. Коли постало питання про її закриття, на сході села (тут проживає 4 тисячі осіб)

прийняли рішення про народне фінансування лікарняного закладу: кожен місяць вноситиме по одній гривні. Свої кошти долучать також сусіди із сіл Писарівка і Безводне, які користуються послугами лікарні.

Народні гроші підуть на ліки та зарплату медикам.

✓ Херсон

У самого синього моря

Херсонський морський коледж (в народі — центральна морехідка) відзначив своє 165-річчя. За цей час 25 тисяч штурманів, механіків, радистів поповнили лави цивільного торговельного флоту. Нині на кількох факультетах вчиться більш як 600 курсантів на стаціонарі і майже 1000 — заочно.

Випускники, котрі прибули до Херсона практично з усіх широт світу, відвідали оновлений музей коледжу. Відбулася також презентація благодійного фонду «Морське братство».

Парламент ухвалив близько 700 законів

P.S.

! У номер

Україна
Центральна виборча комісія

ПОСТАНОВА

м. Київ 15 липня 1999 року № 116

Про реєстрацію кандидата
у Президенти України
Ткаченка
Олександра Миколайовича

Розглянувши документи, подані до Центральної виборчої комісії при реєстрації претендента на кандидата у Президенти України Ткаченка О. М., відповідно до вимог статті 22 Закону України «Про вибори Президента України», а також на підставі протоколу Центральної виборчої комісії від 15 липня 1999 року № 4 про результати збирання підписів виборців на підтримку претендента на кандидата у Президенти України Ткаченка О. М., кандидатуру якого підтримали своїми підписами не менш як один мільйон громадян України, які мають право голосу, в тому числі не менш як 30 тисяч громадян у кожному з двох третин регіонів України, керуючись частинами першою, другою, третьою, четвертою статті 28 Закону України «Про вибори Президента України», статтями 11, 12 та пунктом 12 статті 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія постановляє:

1. Зареєструвати Ткаченка Олександра Миколайовича, 1939 року народження, громадянина України, члена Селянської партії України, освіта вища, Голову Верховної Ради України, який проживає у місті Києві, висунутого Селянською партією України 29 травня 1999 року, кандидатом у Президенти України.
2. Видати кандидату у Президенти України Ткаченку Олександру Миколайовичу посвідчення встановленого зразка.

Голова
Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ

✓ Київ

Президент
одержить розвалену
країну

На своїй першій прес-конференції кандидат у Президенти України Євген Марчук сказав, що переможець на виборах одержить «розвалену і корумповану країну», де більшість населення вже стала жебраками. Так що радості, єйфії він особисто не має. Він знає, що таке влада, що таке влада.

Кандидат у Президенти вважає, що війна між Президентом і Верховною Радою відбувається тільки з вини Президента, від його невміння конструктивно працювати з парламентом.

«Я не вірю, — сказав Євген Марчук, — що не можна налагодити співпрацю між Президентом і парламентом». І не всі побачать після 30 жовтня.

На запитання, чи може бути обраний Президент України вже у першому турі, Євген Марчук відповів, що для цього є дуже серйозні підстави, оскільки опіку п'ятирічної діяльності Леоніда Кучми дає не тільки населення, а й суворі цифри статистики: Україна не переживає кризи, вона вже її пережила. Україна у катастрофі.

Головного свого конкурента Євген Марчук бачить в особі Олександра Мороза і сумнівається, що ліві сили на завершальному етапі виставлять єдиного кандидата.

А от у нинішнього Президента Леоніда Кучми, незважаючи на палену підтримку владних структур та відповідних ЗМІ, бути обраним вдруге «шанси невеликі» — переконаний Євген Марчук, який одержав посвідчення кандидата у Президенти за № 3.

Під завісу — рекорд результативності

Парламентська хроніка

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко дав позитивну оцінку роботі депутатського корпусу упродовж нинішньої третєї сесії. У своєму виступі на останньому пленарному засіданні Олександр Ткаченко підбив підсумки і окреслив кроки, що мають збутися законодавці на наступній сесії. Виступ Голови Верховної Ради буде опублікований.

А на початку ранкового засідання мало не стався збіє через внесення змін до Закону «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим». Йшлося про надання статусу недоторканим депутатам місцевих рад АРК. Напередодні це питання обговорювалося, і сесія фактично відновила депутатський імунітет на території України. А от щодо депутатів-кримчан виникла колізія. Після обміну випадами (правда, у межах парламентської етикетки) і кількарізових переголосувати питання вирішено позитивно.

Далі без обговорення проголосовано проекти законів: про внесення змін до Закону «Про державний матеріальний резерв» щодо статей 9 і 12. Прийнято рішення про направлення до Конституційного Суду для висновку проектів законів про внесення змін до статті 111 Конституції України; про внесення змін до Конституції (статті 84, 85, 89, 92, 93, 94, 106, 147, 150, 151, та пункту 6 розділу XV Конституції України). Обрано членів Ради Набачанку України.

Стратегічне для України питання введення цукру-сирицю (тростинного) спричинило неоднозначні підходи: від цілковитого схвалення до відкидання без будь-яких аргументів. Тоді як ситуація цілком очевидна: без заведення цукру-сирицю наші 187 цукрових заводів будуть звантажени цієї осені хіба що на третину. А переробка тростинного цукру вочевидь вигідна і в цілому для держави. Зрештою, проект закону схвалено.

Досить гостра дискусія розгорнулася і навколо питання про вимушене імпортування хмелю, пивного ячменю та солоду для вітчизняної пивоварної

промисловості. У недалекому минулому вона забезпечувалася власною сировиною десь на 80 відсотків: а тепер — десь на 20. Чому? Спіртні ліжки за бартером забирають хміль та ячмінь у господарств і переправляють їх за кордон з великою для себе виготою. Промі ставлять визначну виграшу: промисловість у тяжку залежність від імпорту. Консенсус з цього гострого питання з першого разу досіти не вдалося. Лише повторне голосування дало позитивний результат.

Майже детективна ситуація щодо кадрових перестановок склалася на Миколаївському глиноземному заводі. Як доповіс сесії голова комітету Юрій Кармазін, призначення директором цього підприємства Миколи Набоки незаконне. Ті, хто цьому справі, повинні нести адміністративну відповідальність. Адже йдеться про фактичну втрату державою стратегічно важливого підприємства. Тож не обійшло оперативне втручання Генпрокуратури та спецслужб для з'ясування усіх обставин цієї наглої зламної справи. Сесія вирішила обмежити розглядом питання.

Без обговорення прийнято проєкти законів: про економічний експеримент щодо стабілізації роботи підприємств легкої та деревообробної промисловості Чернівецької області; про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні; про комісії (друге читання); про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям закону «Про кінематографію»; про продовження строку проведення грошової оцінки земель населених пунктів та земель несельськогосподарського призначення; про вилучення і надання земельних ділянок для несельськогосподарських потреб та попереднє погодження місць розташування об'єктів та про попереднє погодження місця розташування міжнародного авіаційного комплексу «Гостомель»; про мисливське господарство та полювання; про заходи державної підтримки дівчі Героя Радянського Союзу В. Петрова.

Розглянуто проект закону про ам-

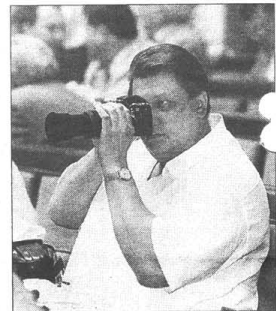
ністії, внесеного Президентом. Депутати довели, що їм властива доброчинність та милосердя. Сесія прийняла проект профільного комітету, попередньо відхиливши президентський.

Розглянуто принципи важливу постанову про направлення українського миротворчого контингенту до Косово. Наголошувалося, що направлення таке слід вважати доцільним. Разом з тим ставилося питання про забезпечення максимальної безпеки нашим миротворцям. З'ясувалося, що заходи з цього передбачено. Обговорювалося й таке питання — чи матиме Верховна Рада достатньо засобів для контролю за використанням наших миротворців у Косово, чи не потраплять вони під командування натовських генералів? Під час обговорення з'ясувалося, що Верховна Рада матиме достатньо ефективний контроль, а побоювання щодо підкорювання натовським не мають серйозних підстав.

Розглянуто ще кілька «перехідних» законопроектів. Зокрема, про трансплантатію, кодування у пенсійній справі, випуск навчальної та іншої літератури.

Отже, за одне пленарне засідання прийнято більш як два десятки законодавчих актів. Це свого роду рекорд депутатської законотворчості.

Іван ДМИТРЕНКО.

Вечірнє
засідання
15 липня

Прокурори цікавитимуться рахунками

Верховна Рада заслухала інформацію голови тимчасової слідчої комісії з розслідування обставин відкриття за кордоном валютних рахунків, використаних і приховуваних на них валютної виручки службовими особами — громадянами України. Як відомо, цю комісію очолює народний депутат Григорій Омельченко. Він повідомив про створення у 1994 році тодішнім Президентом України Леонідом Кравчуком акціонерного судноплавного конерну «Бласко» — «Чорноморське морське пароплавство» і призначення його керівником Павла Куліки.

На думку комісії, створення цієї компанії і призначення керівництва було незаконним. Григорій Омельченко навіч конкретні цифри і факти мігрування коштів з рахунків компанії за кордон. І на конкретні приклади намагався довести причетність до приховування за рубежом особливо великих сум грошей високими посадовими державними службовцями. Від фракції об'єднаних соціал-демократів виступив Олександр Зінченко, який запропонував з'ясувати, на основі яких документів робить висновки про їхню незаконність Леонід Кравчук, Григорій Омельченко, і призначити службове розслідування, чи не пере-

вишив, часом, голова депутатської слідчої комісії свої повноваження.

Парламент ухвалив постанову 229 голосами, проти були — 11 з 348 депутатів, зареєстрованих у залі. Нею Генеральному прокуророві Михайлові Потєбеньку доручено доповісти парламентам про результати розслідування фактів, наведених слідчою комісією до 16 серпня.

Актуальним на цьому тлі є законопроект про спецпрокурора та спецслідчих, розроблений народним депутатом Сергієм Голватим. Цей документ Верховна Рада розглянула і прийняла у першому читанні. Законопроект передбачає, що спецпрокурор і спецслідчі розгляда-

тимуть заяви, повідомлення і розслідуватимуть злочини, скоєні службовими особами, призначеними Президентом або призначеними як обраними парламентом, або на призначення чи звільнення яких він дає згоду.

Законодавці мають намір включити спецпрокурорів і спецслідчих до складу тимчасової спеціальної слідчої комісії, створеної для проведення розслідування в разі ініціювання імпічменту Президентом. Ім також передбачається надати право порушувати кримінальну справу проти Президента. Цей законопроект набрав 231 голос депутатів.

Верховна Рада прийняла також закон про внесення

змін до Закону «Про патентування підприємницької діяльності». Вони стосуються розподілу коштів, що надходять як сплата патенту.

Прийнято закон про внесення змін до Закону «Про збір на обов'язкове пенсійне страхування». Підприємствам водного транспорту буде списано податкову заборгованість, що виникла у зв'язку з обмеженням судноплавства по Дунаю. Верховна Рада відповідним законом передбачила списання суми заборгованості, нарахованої з 1 березня до 1 липня, і не сплаченої до цієї ж дати. На початок липня збитки Українського дунайського пароплавства становлять понад 20 мільйонів доларів США, а загальна сума втрат судноплавних компаній і підприємств, що постраждали внаслідок військових операцій, сягає більш як 30 мільйонів американських доларів. Тому логічним кроком парламента було ухвалення закону про внесення змін до деяких законів України, спрямованого на стабілізацію фінансово-економічної діяльності підприємств водного транспорту, що зазнали збитків через військові дії НАТО проти Югославії.

Вікторія СВІТЛАНОВА.
Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Українські миротворці вирушають до Косово

Температура на парламентській «кухні»

Ставлення парламентаріїв до указів було конкретне

Підсумок

Попри всі розбіжності політичних поглядів і прагнень, навислої міни президентських виборів, Верховна Рада провела велику законотворчу роботу.

Скажімо, як ніколи багато прийнято економічних законів. Хоча, звісно, продовжувалися й вичерпують весь діапазон, необхідний для сформування правового поля і реформування економіки. Однак часно затверджено Бюджетну резолюцію на 2000 рік, прийнято закон про Нацбанк... Не перелічуємо всі.

Робота на економічному парламентській «кухні» зводилася, зокрема, до переробляння тих «продуктів», які регулярно, а від кінця сесії ще й «поптом» постачав Президент. Йдеться про закони на економічну тематику, подані Л. Кучмою разом з підписаними указами. За оцінкою парламентаріїв, у діях Президента, певно, відгукувалося його студентська молодість, коли для успішного складання іспиту завжди не вистачало однієї ночі. За один день 28 червня — останній день «кухні» до права», гарантованого «Перехідними положеннями» Конституції, Президент «спік» понад 30 указів, змусивши депутатів за останні три тижні термінові їх «переробити».

Ставлення парламентаріїв до указів було конкретне. Те, що, на їхню думку, згубувало законодавчої підготовки, було або підтримано (скажімо, про створення вільних економічних зон у Донецьку, Трускавці, Яворові, Закарпатті, проведенні експерименту в житловому будівництві на прикладі «Київськоїбуду» та ін.) або прийнято в першому читанні аналогічні

законопроекти. Резюме профільних комітетів — рекомендувати сесії такі «доборі» — не на ті чи інші «укази» твори — випливало з аналізу, що не втрутився Президент у справді втручанням законом відносини.

Багато указів парламент не підтримав принципово. Скажімо, дуже обережно підходили депутати до питань приватизації. Наприклад, під час розгляду законопроектів Президента про приватизацію «Укртелекому», позиція ВР була така. Гаразд, продамо цього року «Укртелеком», може, ще щось, а що робитимемо наступного року? А що отримав бюджет з уже стількох проданих об'єктів?

Так само реагував і під час розгляду аграрних указів, здебільшого підтримуючи позицію профільного комітету. На думку багатьох депутатів, земельне питання, зокрема торгівля землею, це — національна безпека, збереження держави і її суверенітету. За Конституцією земельні відносини визначаються виключно законами, парламентом, а не указами Президента. Тож ВР виступила і проти торгівлі земельними паюми, і проти розділення земель. Мотивувала це тим, що Україну на світовому ринку поки що розглядають як конкурента у виробництві сільськогосподарської продукції, а подіблення підприємств і перехід на дрібногосподарське виробництво лише послабить її рейтинг.

Одне слово, аграрні закони передусім мають розвивати український внутрішній ринок і захистити його від залежності з-за кордоном, не завдяки якісній, продукції. Ця домінація лунала і під час відхилення деяких інших економічних законів, скажімо, президентського указу про підвищення акцизів на алкоголь і тютюну. Нове навантаження на вітчизняного виробника сприяло б лише посиленню контрабанди, аргументували депутати.

Чіткою також була позиція ВР і в соціальному блоці. Згадаймо хоча б епопею із законами про статус і соціальний захист ветеранів війни, де йшлося про щорічну виплату грошової допомоги напередодні 9 травня чи про підвищення мінімальної пенсії з 37 до 55 гривень, про збільшення підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, де не минуло без втручання Конституційного Суду. Про виплату ветеранам уряд видав свою постанову, але це — лише одноразовий крок. А що буде після президентських виборів, виконавчу владу хвилювало мало. Позиція Президента щодо мінімальної пенсії надала повеліну маніру пані: коли про підвищення мінімального розміру пенсій говорив парламент, це називалося популізмом. А коли в розпал президентської кампанії Президент сам видав указ, це вже розцінюють як турботу про народ. Дарма, що це фактична турбота. Утім, Верховна Рада що фікцію не пропустила. І тепер її змушуватимуть у тому, що вона не дає про народ...

Так, де проглядались зазіхання на життєвий рівень людей, парламент виступав рішуче і твердо. Навіть збіглися позиції лівих і правих, особливо мажоритарників. І не дивно: депутати приносять у

зал настрій суспільства, і їм усім звітувати перед виборцями.

До речі, промовистою була й картина голосування. У звичайному режимі важливі законопроекти часто не могли набрати достатньо голосів. А тільки-но оголошувалося поіменне голосування, яке «засвітило», хто і як натискав кнопку, — вето долали або указ відхилявся.

Протягом третьої сесії Верховна Рада також відкрила простір таким важливим законам, як про вироки Президента України, про Київ — столицю України, про політичні партії, про статус депутатів місцевих рад, прийняла низку документів, пов'язаних з утвердженням нашого міжнародного статусу.

Звісно, політичне нагнітання напередодні президентських виборів не могло не позначитися на настроях і напруженості в сесійній залі. Президент, постійно недоволений парламентом, мав і має трибуну для закидів на його адресу. Водночас Верховна Рада відключила від електронних ЗМІ. З другого боку — намагалася заявити про себе решта претендентів на президентство, які зосередилися в парламенті.

Утім, сьогодні зайве очікувати від Верховної Ради зовнішнього та внутрішнього спокою чи врівноваженості на кшталт європейських парламентів. Для порівняння можна навести хоча б те, що протягом року парламент Данії чи Норвегії приймає 2–3 нові закони, а наш — близько 500. Головне, щоб у потоці законодавчих ініціатив на різноманітну тематику від різних суб'єктів усім народним обранням вистачило мудрості. Заради тих, хто привів їх у парламент голосами на виборах.

Юліана ШЕВЧУК.

Смак до спільної роботи

Думки з приводу

Що закарбувалося в пам'яті з третьої парламентської сесії? Як її позитиви і негативи? Які закони вдалося прийняти вчасно, а що, на жаль, не встигли? Слово — народним депутатам.

Борис БЕСПАЛИЙ, фракція «Реформи-конгрес»:

— Парламентові вдалося пришвидшити законотворчий процес. Цьому, зокрема, сприяло і виключення прямої трансляції сесії.

Діалогу вважало, що прийняття великого блоку поправок до чинних економічних законів — це дрібниця, мовляв, треба приймати фундаментальні документи. Я так не думаю. Бо норми, які себе не виправдали, не спрацювали, треба вдосконалювати і шліфувати. Відхилення багатьох указів Президента і прийняття власних аналогічних указів у першому читанні свідчать про те, що цей заміс, який вказує на недолугість, але є можливість поліпшувати їхню юридичну форму.

Олександр МАСЕНКО, фракція Компартії:

— Діяльність депутатів передусім була спрямована на прийняття блоку економічних законів із соціального захисту населення. Інша річ, що частину з них, у тому числі й про пенсійне забезпечення, не підписав Президент. Новий законопроект, поданий Президентом разом з указом, значнішою мірою обмежує соціальну підтримку малозахисних, ніж парламентський закон.

Важливим є і внесення змін до закону про статус депутатів місцевих рад. У нормальній державі за нормальної ситуації нехай депутати були б нарівні з усіма громадянами. Але в період передвиборчої кампанії чинять шалений тиск на депутатів, неформальних лідерів, які можуть згуртувати довкола себе людей і донести певну думку.

Недоліком у роботі ВР вважаю те, що в парламентарії немає консолідації. Вони не захищають честь «свого мундира», честь парламенту, який представляють.

Богдан ГУБСЬКИЙ, фракція СДПУ(о):

Один із ключових прийнятих законів — про Нацбанк. Наразі маємо справжній незалежний центральний банк.

Врешті-решт було порушено питання про Податковий кодекс. Алде нині податкове законодавство впливає не лише на розвиток економічної, а й соціальної ситуації у державі. Буквально щодня до парламенту подають поправки до тих чи тих податкових законів, і ми повсякчас змінюємо ситуацію. Те, що вже є декілька варіантів Податкового кодексу, свідчить, що питання не можна відкладати. Впевнений, що на наступній сесії один із варіантів кодексу буде прийнято.

На жаль, не вдалося повністю розробити соціальну програму дій — виплати заборгованості із зарплати і пенсії тощо. Прийняття закону про державний борг дасть змогу законодавчо оформити заборгованість держави перед населенням і окреслити шляхи подолання заборгованості та залучення державою коштів до бюджету.

Олена МАЗУР, фракція ПСПУ:

— На жаль, третій сесії більше не вдалося, ніж вдалося. Основним принципом було прийняти якомога більше законів. І кількість стала переважати над якістю. Законів прийняти багато, але тих, які працюють на благо держави, — не великі. Зокрема, знову віддали у чужі руки систему інформатизації — зв'язок, телефон, телеграф, ЗМІ. А наше завдання — виробити систему контролю над ЗМІ і всією інформаційною системою.

Позитивним вважаю те, що Олександрові Ткаченку вдалося втримати ВР від глобального розколу і знайти спільну мову з величезною кількістю новостворених фракцій. Хотілося б побачити надалі налагоду продуктивну роботу апарату ВР. Сьогодні, на жаль, апарат керує депутатським корпусом, а не навпаки, кулуарно вирішують, які закони виносити на розгляд сесії.

Василь ПУШКО, фракція Соцпартії:

— Парламент встиг призувати ряд суперечливих указів Президента. Глава держави не використав свого указного права протягом трьох років, а потім за останню ніч видав безліч указів, хоча багато порушень Президентом питань уже врегульовано законами. А хто заважав Президентові проявляти законодавчу ініціативу раніше?

Досягненнями також вважаю прийняття Бюджетної резолюції, законів про вибори Президента, про звільнення села від фіксованого сільськогосподарського податку та багатьох інших. 90 відсотків часу доводилося боротися з нововведеннями, чи то президентськими указами, чи то постановами Кабінету, які порушують закони. Закон про Нацбанк збури політичну і фінансову еліту України. Хоча у ньому закладено багато суперечностей, зокрема, стосовно виборів ради Нацбанку. На мій погляд, рада, який фактично передано функції парламенту, треба обирати після президентських виборів, бо вона не повинна вступати у конфронтацію з новообраним президентом. ВР своєєю постійною роботою перенести ці вибори.

Сергій Втра — втрата прямої трансляції. Я взагалі її противник, але коли є демократичне висвітлення. А нині перед президентськими виборами воно одностороннє.

Ірина БОГОСЛОВСЬКА, фракція ПЗУ:

— Основне історичне завдання нинішнього парламенту — це сформувати генерацію нових політиків, які почнуть грати вирішальну роль на політичному олімпі України через 4–5 років. Щоб ці політики опанували технікою законодавчої ініціативи, продовження законопроектів через зал, аналізом впливу прийнятих законів на економічну, політичну і соціальну ситуацію в державі. ВР уже починає формуватися ряд молодих політиків, які відчуватимуть смак до спільної роботи. Поодинокі особистості дуже легко зламати, маніпулювати ними.

На жаль, основною бар'єрою цієї сесії була тонка розгрізна тих законопроектів, які у стилі «завалив кидаль» зал виконавча влада. І, безумовно, за такого цейтноту якісно працювати дуже складно.

А отже, у країні залишилися нерозв'язаними основні питання: структурна реформа промисловості, адміністративна і податкова реформи.

Записала
Валерія БІЛА.

Не просто літо це літо

Хоча розморення літнього спеком не позначилося на творчому запалі парламентаріїв, та й вони такі ось-ось зможуть вигукнути те школярське: «Ура! Каникули!». Втім, схоже, не всі. Принаймні, як з'ясував наш кореспондент, не кандидати у Президенти України.

Усі опитані (на той час іще претенденти) дружно відповіли, що відпустка цього року їм «не загрожує». Скажімо, для Геннадія УДО-ВЕНКА в цьому немає нічого дивного, бо він не був жовтого разу у відпустку від 1972 року. «Тому, коли настає літній відпустковий період, я у розпачі. Не знаю, де і як відпочивати», — каже Г. Удовенко. Нині чергують участь у президентських перегонах він хоче використати відпустку для поїздки до України, зустрічей із виборцями.

Віталій КОНОНОВ вважає, що для нього відпустка реальна лише взимку або після 31 числа. «Ніякий нормальний серйозний політик не може поїхати кудись відпочивати під час виборчої кампанії», — запевняє В. Кононов.

«Класично» відпочиватиме Олександр РЖАВСЬКИЙ. «Для мене відпочинок — це зміна праці», — каже він, — тож із парламентської роботи перереклююсь на передвирничу. У мене стільки енергії, що не хочу розслаблятися». Втім, О. Ржавський уже відправив свою родину за межі Києва, шоправда, не розповів куди.

Олександр МОРОЗ, за його словами, до 38 років щодня відпочивав у батьків, потім разів кілька був у санаторіях, переважно у Київській області, і чотири рази — біля моря. Його улюбленим заняттям під час літнього відпочинку є плавання на певну дистанцію. Одного літа наплавав аж 61 кілометр. Однак нинішнього у нього є важливіші завдання.

«Нормальним режимом» вважає літо без відпустки Василь ОНОПЕНКО. Він запевняє, що й у кріслі митця юстиції жодного разу не використовував право на законний відпочинок. Цього літа сподіватися кіба що трохи «відлітати» на дачі.

Наталія ВІТРЕНКО хоче до моря, бути поряд із дітьми, щоб набратися нових сил. Але дозволить це собі лише в тому разі, якщо не буде зареєстрована кандидатом.

Юрій КОСТЕНКО також відпочиватиме у поїздках, у зустрічах із виборцями. Традиційно він проводить літо у горах, шорку зідзвінкою якесь сховище. Сподівається, що і нині, може, вдалося вибратися хоча б на одну вершину в Криму.

Допитувала
Олександра КУЧЕРЯВА.

Р. С. Перепошуючи неопитаних кандидатів чи претендентів, наслідомось припустити, що і для них найкориснішим нинішнього літа буде загальна асфальт, не ферми перед шкатою, море з вікна авто чи гелікоптеру, а гра — лише за правилами.

У номер
Вибори-99

Збір підписів — пройдений етап

12 липня закінчився термін подання підписних листів до Центровборчкому

Звершити збирання підписних листів випало Миколі Габеру, народному депутату України. Він заявив 1 млн. 200 тисяч підписів. І було не вже ввечері 12-го. Як і намічалось раніше, о 16 годині почалася приміально-загальна процедура підписних листів за Наталію Вітренко. Її уповноважені задекларували 1 млн. 113 тисяч 692 підписи.

Отже, в ЦБК зараз на перевірку понад 13 мільйонів підписів громадян України. А якщо врахувати, що раніше перевірялися підписи за Леоніда Кучму, Петра Симоненка, Євгена Марчука, Олександра Ткаченка, можна дійти такого висновку. ЦБК перевіряє підписи майже половини країни. Праця, скажімо відверто, непосильна. А ще — чи підписалися справді хоча б третина країни за всіх кандидатів? Очевидно, питання може постати лише у разі, якщо не переможе «найреальніший кандидат». Або коли, наприклад, із підписів, задекларованих за Наталією Вітренко, вибачують понад 113 тисяч 692, за Миколу Габеру — понад 200 тисяч, за Володимира Олійника — понад 400 тисяч або за Василя Онепенка — понад 443 тисячі...

Чи можливо це? Цілком. Адже вибачували за вже зареєстрованих кандидатами Леоніда Кучму, Петра Симоненка, Євгена Марчука, Олександра Ткаченка 270—400 тисяч «автографів». Та й сам голова ЦБК уже морально підготував кандидатів на «виліт» фразою про те, що він далекий від думки, що хтось із претендентів міг би бути зареєстрованим кандидатом, якщо перевірити підписи так, як цього вимагає Кримінально-процесуальний кодекс. Так що в разі чого вже на цьому етапі можна за бажання «найреальнішого кандидата» опротестувати результати виборів. Така «домашня заготовка» може зіграти злий жарт з усіма виборцями. Та поки що з чотирьох зареєстрованих кандидатів — Ю. Кучма, П. Симоненко, Є. Марчук, О. Ткаченко і 10 претендентів: О. Мороз, Г. Удовенко, Ю. Костенко, В. Олійник, В. Кононов, О. Ржавський, В. Онепенко, Н. Вітренко, Ю. Кармазин, М. Габер. Усього — 14. Не забагато? Це розуміє кожний.

Донецьк

Тільки без «хімії»!

На дев'ятому році незалежності Донецчина досі не має свого герба. Заповіти прогалини заповнював благодійний фонд «Золотий сиф», який оголосив конкурс, в якому можуть взяти участь усі бажаючі, на створення проєктів символіки області — герба і прапора. Автор найкращого ескізу одержить 1500 гривень. Остаточне слово, втім, залишається за сесією обласної ради. Але вже тепер організатори конкурсу звернулися до художників із проханням не зображувати на гербі шестерні, терикони, колющі і хімічні колони.

Дніпропетровськ

Пільгові ліки

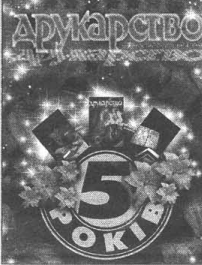
У п'яти найбільших аптеках Дніпропетровська відкрилися соціальні відділи для пільгових категорій населення. Ветеранам війни і праці, лікарям Чорнобильської аварії, малозабезпеченим лікарям та медикам і лікувальникам зазначених категорій. Разом із пільгами клієнт може отримати також безкоштовну консультацію. А створені ці відділи з ініціати народного депутата України Наталії Донеч, яка фінансово підтримує цю благодійну справу.

Київ

Триєдиний вимір слова

Часописові «Друкарство» виповнилося п'ять років. Вийшов ювілейний номер журналу. У численних привітаннях, зокрема, директором Інституту журналістики Київського держуніверситету Анатолія Москаленка, мовиться: «Майбутні дослідники української книговидавничої справи й журналістики так само захопляться і з почуттям глибокої вдячності їхнім творцям вивчатимуть сторінки сучасного «Друкарства», як ми вчимо сьогодні безліч випусків дивовижного «Книгара».

«Друкарство» — це не єдине видання, де на високому професійальному рівні утверджується українське друковане слово у триєдиному вимірі: творчості, інформації і розповсюдженні. Тож побажання добра і творчих здобутків друкарям-ювілярам.

Сум тижня

14 липня минуло чотири роки від дня смерті Олесе Гончара. Прихильники його таланту, друзі родини, представники громадськості, зокрема, народні депутати Іван Бокій, Іван Плющ, Іван Драч, письменники Володимир П'янов, Олександр Сизоненко, Сергій Гальченко, Олексій Дмитренко, Леонід Череватенко, Михайло Шевченко та інші відвідали могилу автора відомих романів «Собор» та «Прапорощі».

У квітні 1999 року покладено квіти шани Олесеви Гончареві від лауреатів міжнародної українсько-німецької літературної премії Ольги Кирилової, Наталі Горноднюк, Михайла Рутинського та членів журі й оргкомітету премії.

«Позапартійній» армії підвищено оклади і прощено борги

Збори тижня

Цього тижня 500 представників командного складу Збройних сил країни прибули до Києва на Збори з Президентом України та військовим міністром.

Головнокомандувач ЗС України Леонід Кучма, вислухавши на Всесукарських офіцерських зборах, заявив, що в цілому задовольнений армією, яка діє відповідно до державної оборонної концепції позабюджетно та миролюбно. Він закликав військових зберігати нейтралітет у політичних іграх напередодні виборів, залишаючись позапартійною силою, і заявив, що особливих претензій до захисників Батьківщини у нього немає. Інша справа — до народних депутатів, але вже, звісно,

не як Головнокомандувача, а як Президента України. Скориставшись своїм службовим становищем, глава держави, не приховуючи своєї неприязні до Верховної Ради, провів лідз за масовану передвиборчу атаку на потенційних виборців доволі дохилою накручує на те, за кого треба голосувати на президентських виборах.

Теоретичну частину свого виступу Президент України підкріпив обіцяною практичного підвищення посадових окладів військовос-

лужбовцям. Наступного дня після зустрічі з офіцерами Леонід Кучма підписав Указ «Про додаткові заходи з урегулювання грошового забезпечення військовослужбовців Збройних сил України», відповідно до якого з 1 вересня військовики отримуватимуть 40-відсоткову надбавку до посадових окладів. А також Президент поставив свій авторграф під законом про списання заборгованості армії з податку за земельні ділянки. Ці борги в розмірі 18,8 млн. грн. списуються як безнадійні.

Утім, саме військове формування не є безнадійним. Швидше навпаки. Генерал армії Олександр Кузьмук для своїх підлеглих провів короткий екскурс у ми-

нуле української армії і охарактеризував її нинішній стан. За роки незалежності України її військове формування з відгалуження Радянської Армії перетворилося на самостійну збройну силу самостійної держави, чисельність яких скорочено зі 780 тисяч (1991 рік) до 310 тисяч (1999 рік). Попри фінансові проблеми, за цей час до арсеналу введено 11 нових видів озброєнь. Здійснено адміністративну реформу — замість військових округів сьогодні діють три оперативні командування. Міністр оборони зазначив: у міжнародній ситуації, що змінюється (події в Косово), будуть відкориговані й завдання нашої армії.

Ольга ВІТЕР.

Рух назустріч одне одному

Візит тижня

(Початок на 1-й стор.).

Приїзду Голови уряду РФ Сергія Степаніна до Києва чекали ще в червні, але через термінову потребу побачитися, яка виникла у глав держав, його було відкладено. Тому часу як для серйозного аналізу, що передував візиту, так і для пустих цілогод було чимало. Чого варто отримати лише твердження, які з'явилися в московській пресі, буцімто Степанін їде до Києва переглядати статус Севастополя й перекласти, хто з кандидатів у президенти влаштує Кремль.

Звичайно, таким пасажем сприяв гарничковий стан України і Росії, які стоять на порозі відповідно президентських і парламентських виборів. На жаль, подібні візити, які можуть справді зрушити з мертвої точки наболілі проблеми, більшість політиків використовують з меркантильною метою.

Так чи інак, але підтлумачити і впевнити у собі Степанін з'явився в Києві, з трапа літака заявивши про особливий стратегічний наших відносин. Він повідомив, що під час візиту підписати підписати низку міжурядових угод і що українська й російська сторони підготували свої пропозиції з вирішення проблеми заборгованості. Та такі, що «роз'язку проблеми борги знайдено». Відповідаючи на запитання про те, яка схема влаштує російську сторону, він підкреслює, що в цьому разі має бути «рух назустріч одне одному».

На зустрічі у Верховній Раді України Олександр Ткаченко і Сергій Степанін обговорили перш за все економічні питання: борги, митні справи, податки. Стосовно політики, то Степанін заявив, що «ніхто зараз не говорить про єдину державу, але ті перешкоди, котрі існують і

заважають жити простим громадянином, слід усунувати».

Під час бесід з Президентом України й у Верховній Раді обговорювалися і так звані приватні питання, які також було внесено на засідання міжурядової комісії: Ан-70, Миколаївський глиноземний завод, поставки нафти й газу, штрихи до портрета Чорноморського флоту й багато іншого.

На запитання кореспондента «Г», чи не знало багато приватних питань майже кавалерійським наскоком сподівався розв'язати міжурядова комісія (враховуючи, що нерозв'язаних до кінця глобальних питань і маленьких «візків»), Сергій Степанін відповів: «Ми до цього готувалися півроку, тому сьогодні — підбиття підсумків, напрацювань наших відомств». Однак ця відповідь має одне не вельми оптимістичне: якщо накопичувалися проблеми протягом 3—4 років, а чи всі вузли нинішнього прем'єр-ємо швидко розплетуться? Разуме, що при-

наймі розрубувати їх він не збирається.

Голова парламенту України переконаний, що допомогти цьому може «побудова таких відносин, щоб хоча б раз на тиждень зустрілися керівники Росії й України різних рівнів: від регіонів до урядів, від президентів до парламентів».

Підсумки засідання міжурядової українсько-російської комісії коротко такі: як мінімум один раз на місяць відбуватимуться засідання вищезгаданої комісії, де механізм розрахунку стосовно боргів відслідковують. Поки що борги за газ Україна віддаватиме тим тільки зможе, включаючи варіант взаємозаліків. Крім того, російська нафта в Україну почне надходити з кінця липня в обмін на нашу сільськогосподарську продукцію. Борги по ЧФ будуть погашені. Російський газ надійде до нас не за світовими цінами, а за договірними.

Яна СТАДІЛЬНА.

«Є у мене три романи»

Ювіляр тижня

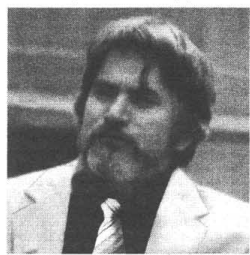
Павло Мовчан ще наприкінці 80-х занурився в політику. А вона виявилася натовою і невпердалю пануючою, яка не відпускає зі своїх обіймів письменника — народного депутата України і лауреата Державної премії імені Т. Г. Шевченка.

І це я відчула як «вдячна аудиторія», коли він говорив про політику, що плавало переросло, не побоюю цього визначення, у лекцію про глибини і багатство української мови. Саме її проблеми, переконував

співрозмовник, він віддає левову частку свого життя. Критикував Павло Михайлович владу, бо закон про мову у нас не виконується і українська почувається незручно в рідній державі.

На запитання, чи з'явився щось новеньке у творчому доробку Великого Мовчана за останні роки, Павло Михайлович відповів: «Є у мене три романи — правда, це не видані. Самі розумієте, що не так уже й дешево видати книгу сьогодні».

Розумію. З роси і з води Вам, Павле Михайловичу! Творчість і наснаги! Валентина ЮРЧИШИНА.

15 липня Павло Мовчан відсвяткував своє перше 60-річчя, з чим «Голос України» його щиро вітає

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт»

Верховна Рада України постановляє:
1. Внести до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 14, ст.80) такі зміни:

1. Статтю 34 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Спортивна федерація

Спортивна федерація (асоціація, спілка, об'єднання тощо) — громадська організація фізкультурно-спортивної спрямованості, що створюється для розвитку відповідного виду спорту (версії) і керується у своїй діяльності Конституцією України, законами, іншими нормативно-правовими актами України та своїм статутом.

Порядок, особливості створення та діяльності спортивної федерації визначаються відповідно до цього Закону та Закону України «Про об'єднання громадян».

Спортивна федерація може мати місцевий або всеукраїнський статус.

Вступ спортивної федерації до відповідної міжнародної спортивної організації не є підставою для її перереєстрації як міжнародної об'єднання громадян.

У статуті спортивної федерації зазначається, який вид спорту (версії) вона розвиває. Як членів спортивної федерації встановлюється в її статуті залежно від специфіки виду спорту (версії).

Кабінет Міністрів України, за поданням центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту, визначає перелік видів спорту (версії), відповідно до специфіки яких спортивна федерація має право набувати всеукраїнського статусу незалежно від наявності місцевих осередків у більшості областей України, в Автономній Республіці Крим, у містах Києві та Севастополі.

Спортивній федерації надається статус національної спортивної федерації відповідно до цього Закону».

2. Доповнити Закон главою V-A такого змісту:

ГЛАВА V-A. НАЦІОНАЛЬНА СПОРТИВНА ФЕДЕРАЦІЯ

Стаття 36¹. Умови надання статусу національної спортивної федерації

Статус національної спортивної федерації надається тільки одній спортивній федерації з відповідного виду спорту (версії) за таких умов:

її реєстрації як всеукраїнської громадської організації;

відповідності її статутним документам статутним та регламентним вимогам відповідної міжнародної спортивної організації;

проведення нею спортивних змагань та фізкультурних заходів;

наявності в її складі висококваліфікованих спортсменів, тренерів, суддів та фахівців;

наявності в її структурі легалізованих у встановленому порядку місцевих осередків (федерацій, асоціацій, спілок, об'єднань тощо) та їх взаємодії з місцевим органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту щодо розвитку відповідного виду спорту (версії) згідно з укладеним двостороннім договором.

Стаття 36². Порядок надання статусу національної спортивної федерації

Клопотання про надання спортивній федерації статусу національної порушується її керівним органом шляхом подання заяви до центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту.

До заяви додаються:

рішення керівного органу спортивної федерації про порушення клопотання щодо надання статусу національної;

копія свідоцтва про реєстрацію, виданого Міністерством юстиції України, завірена в установленому порядку;

копії документів, поданих до Міністерства юстиції України для здійснення реєстрації;

копії статуту та регламенту відповідної міжнародної спортивної організації

з перекладом їх на державну мову, завірені в установленому порядку;

проект договору про співробітництво спортивної федерації з центральним органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту;

реквізити спортивної федерації — юридичної особи;

документи, що підтверджують виконання умов, передбачених абзацами четвертим та п'ятим статті 36¹ цього Закону.

Заяву про надання спортивній федерації статусу національної розглядається колегією центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту в місячний термін з дня надходження документів.

Питання про надання статусу національної спортивної федерації розглядаються в порядку, встановленому колегією центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту за участю представників цієї спортивної федерації.

За результатами розгляду заяви колегії центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту приймає рішення про надання статусу національної спортивної федерації або про відмову в наданні цього статусу, про що заявникові повідомляється письмово у 10-денний термін.

У разі прийняття рішення про надання спортивній федерації статусу національної вона заноситься до Реєстру національних спортивних федерацій і їй у 10-денний термін видається відповідне свідоцтво.

Про зміни в статутних документах та керівних органах національна спортивна федерація повідомляє в 10-денний термін центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту.

Про надання спортивній федерації статусу національної центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту повідомляє в друкованих засобах масової інформації.

Стаття 36³. Термін дії статусу національної спортивної федерації

Термін дії статусу національної спортивної федерації встановлюється за рішенням колегії центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту.

Спортивна федерація може добровільно відмовитися від статусу національної. Повідомлення про таку відмову повинно бути направлено у письмовій формі до центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту.

Стаття 36⁴. Відмова у наданні статусу національної спортивної федерації

Підставами для відмови у наданні статусу національної спортивної федерації є:

невідповідність поданих документів законодавству України, статутним та регламентним вимогам відповідної міжнародної спортивної організації або недотримання інших вимог, передбачених статтею 36¹ цього Закону;

наявності у поданих документах недостовірних даних;

наявності національної спортивної федерації з відповідного виду спорту (версії).

Рішення про відмову повинно містити підстави такої відмови.

Відмова у наданні статусу національної спортивної федерації може бути оскаржена в судовому порядку.

Стаття 36⁵. Позбавлення статусу національної спортивної федерації

Спортивна федерація позбавляється статусу національної за рішенням колегії центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту у разі втрати фізкультурно-спортивної спрямованості у своїй діяльності, невиконання договірних зобов'язань у межах делегованих їй центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту повноважень.

Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту може

позбавити спортивну федерацію статусу національної.

на дії та рішення, що порушують законодавство України, на підставі рішення суду;

за порушення статуту, регламенту відповідної міжнародної спортивної організації на підставі її офіційного повідомлення.

Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту у 10-денний термін письмово повідомляє про це спортивну федерацію, скасовує запис у Реєстрі національних спортивних федерацій і направляє повідомлення у відповідну міжнародну спортивну організацію.

Свідоцтво про надання спортивній федерації статусу національної втрачає чинність відповідно до законодавства.

Стаття 36⁶. Держава та національна спортивна федерація

Спортивній федерації, що набула статусу національної, держава в особі центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту надає:

певні повноваження щодо розвитку відповідного виду спорту (версії) згідно з укладеним двостороннім договором;

виключне право представляти відповідний вид спорту (версії) у відповідних міжнародних спортивних організаціях та на міжнародних спортивних змаганнях;

виключне право на організацію та проведення офіційних міжнародних змагань на території України та національних змагань;

національна спортивна федерація може отримувати від держави матеріальну та фінансову допомогу на діяльність, передбачену її статутом.

Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту:

здійснює контроль за використанням коштів, виділених національній спортивній федерації з державного бюджету, та за виконанням наданих їй повноважень;

затверджує за поданням національної спортивної федерації умови та порядок організації проведення всіх всеукраїнських спортивних змагань.

Рішення центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту, укладені в межах його повноважень, є обов'язковими для виконання національною спортивною федерацією.

Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту проводить консультації з національною спортивною федерацією щодо міжнародних контактів і договорів, які укладаються від імені України, стосовно відповідного виду спорту (версії).

Національна спортивна федерація: погоджує з центральним органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту та іншими органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування питання щодо проведення на території України міжнародних спортивних змагань;

інформує центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту про наміри проведення всіх спортивних заходів та про рейтинг спортсменів за підсумками змагань.

3. У статті 7 слова «Республіки Крим» замінити словами «Автономної Республіки Крим».

4. У частині другій статті 11, частинах третій та дев'ятій статті 12, частині третій статті 13, частині четвертій статті 32, частині другій статті 33, частині четвертій статті 39 слова «державної» виключити.

5. У частині другій статті 11, частині третій статті 13 та частині першій статті 31 слова «регіонального» виключити.

6. Частини другу та третю статті 27 викласти в такій редакції:

«Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту забезпечує реалізацію державної політи-

ки у галузі фізичної культури і спорту, несе відповідальність за її виконання.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування створюють у своєму складі відповідні органи з фізичної культури і спорту».

7. У частині третій статті 28 слова «центральним та місцевими органами державної виконавчої влади з питань фізичної культури і спорту» замінити словами «центральним та місцевими органами виконавчої влади з фізичної культури і спорту».

8. У статті 29:

у частині другій слова «центральними органами державної виконавчої влади з питань фізичної культури і спорту» замінити словами «центральними органами виконавчої влади з фізичної культури і спорту»;

у частині шостій слова «органи державної виконавчої влади з питань фізичної культури і спорту» замінити словами «органи виконавчої влади з фізичної культури і спорту»;

9. У частині другій статті 30 слова «органи державної виконавчої влади з питань фізичної культури і спорту» замінити словами «органи виконавчої влади з фізичної культури і спорту»;

10. У частині першій статті 31 слова «органи державної виконавчої влади з питань фізичної культури і спорту» та «інших центральных та місцевих органів державної виконавчої влади» замінити відповідно словами «органи виконавчої влади з фізичної культури і спорту» та «інших центральных та місцевих органів виконавчої влади».

11. У статті 40 слова «Державному комітеті України по стандартизації, метрології та сертифікації» замінити словами «Комітеті України з питань стандартизації, метрології та сертифікації».

12. У тексті Закону слова «Міністерство України в справах молоді і спорту» в усіх відмінках замінити словами «центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту» у відповідних відмінках.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

2. Кабінет Міністрів України у двомісячний термін з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити прийняття відповідно до компетенції нормативно-правових актів, що випливають з цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

3. Спортивній федерації, що набула статусу національної до набрання чинності цим Законом, протягом 30-денного терміну з дня його опублікування вносяться центральним органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту до Реєстру національних спортивних федерацій, якщо їх статутні документи відповідають вимогам статті 36² цього Закону.

Статутні документи національних спортивних федерацій, що не відповідають цьому Закону, підлягають приведенню у відповідність з цим Законом.

Документи, подані для надання спортивним федераціям статусу національних, за якими не було прийнято рішення до набрання чинності цим Законом, підлягають розгляду відповідно до статей 36¹, 36², 36⁴ цього Закону.

м. Київ,
18 червня 1999 року.

№ 770-XIV.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Президент України
Л. КУЧА.

У номер

Житомир

НОВЕНЬКА «ГАЗЕЛЬ» чи стара іномарка?

Рекламувати вітчизняну продукцію потрібно так само активно, як зарубіжні фірми рекламують свою. Ця думка була лейтмотивом презентації в обласному центрі машини ЗАТ «КривагаГАЗ». Авторобіт десятима областями України, координатором якого є журналістська організація Криму, має на меті довести потенційним покупцям, що «Волги», «Газелі», «Соболі» — пристосовані до наших доріг і доступніші за ціною від зарубіжних аналогів. Наголос робитиметься і на тому, що «КривагаГАЗ», нараюючи частку вітчизняних комплектуючих, сприяє створенню нових робочих місць.

Рівне

За довгим «зайчиком»

У ці літні дні в селах північних районів Рівненщини — Заріччеського та Дубровицького — значно помніло чоловічого населення. Ті, хто володіє якоюсь спеціальністю, подалися в Білорусь на заробітки. Наші сусіди-село нині пісмають село, прокладаючи дороги та газопроводи до найвіддаленіших населених пунктів, будуючи житло, об'єкти соціально-культурного призначення. Роботи вистачає і на Батьківщині, та багато українських підприємств нині переважають економіку скруту, їх працівників відірвано у вишні безоплатні відпустки. Отож «кайку» чоловіків вирішили провести за користю.

Оголошення

Арбитражний суд Луганської області (348000 г. Луганськ, пл. Героїв ВОВ, 3а) по заявленню общества с ограниченной ответственностью «Торгтехносервис» возбудил дело № 12/162Б от 19.10.98 г. о банкротстве Нижнеудинского сельского потребительского общества Сватовского райпотребсоюза.

Юридический адрес: 349813, Луганская область, Сватовский район, пгт. Жилища, Дуванка, ул. Ленина, 104; расчетный счет № 260073156 в Сватовском отделении Сбербанка № 2842, МФО 364069, идентификационный код 01745140.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются на протяжении месяца со дня опубликования объявления.

Загальні збори акціонерів ЗАТ «Трипільське риболовецьке господарство «Пролетарська правда» повідомляють про реорганізацію товариства шляхом розподілу.

Підприємство у формі Товариства з обмеженою відповідальністю «Макро», код ЗКПО 24913751, сповіщає про втрату установчих документів та свідчення платника податку. Втрачені документи вважати недійсними.

Центральний виборчий комісії потрібні волі першого класу.

На підставі рішення засновників, ТОВ «Ресурсна компанія» оголошує про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з часу опублікування оголошення за адресою: Київ-133, бульвар Лесі Українки, 26; т. 264-91-75.

Фотофакт

Свердловське сильне українсько-іспанське підприємство «Інтерсплав», що на Луганщині, відзначає 10-річчя ювілей. Алюмінієві заготовки, які випускає СП, замовляють концерни Японії та Німеччини. З початку року «Інтерсплав» випустив продукції на 20 мільйонів доларів.

На знімку: готова продукція свердловських плавильників.

Фото Валерія Ленюка (ДНУ).

Інвестори в «зону» не товпляться, або Погано заводів — погано місту

Сто років тому письменник Олександр Купрін заступив на службу на металургійний завод у Єнакієвському. Авторів повісті «Молох» завод видався несприятливим чудовиськом. Через сто років мешкаючи міста називають Єнакієвський металургійний заводом, а «лісця хвостів» над марменами вважати вигадкою видавничою обидливим: живемо!

Місто, бурхливо молодіє, забезпечуючи старість похвалитися, на жаль, не може. Шоправда, з середини 90-го вдалося відмовитися від субвенцій з області і заробляти на власні потреби самостійно. Сьогодні 10 тисяч бюджетників отримують зарплату місяць у місяць.

Незбажаний? «Та» «такий» «плюс», голова державної податкової адміністрації міста Наталія Рад не приховує стурбованості: — І загальної кількості зареєстрованих підприємств фактично діє лише 71 відсоток, із них третина завершує рік зі збитками, 84 відсотки промислової продукції реалізується за бартером і лише 7 відсотків підприємств можуть реально користуватися рахунком у банку. Працюючи в режимі взаємної і бюджетної заборгованості, підприємства постійно перебувають у зоні ризику, і в будь-який момент їх можуть проголосити банкрутом.

І це реальна загроза. За рішенням арбитражного суду банкрутами вже оголошені завод залізобетонних водонапірних труб, автопідприємство і пивзавод. Аналогічні справи порушено щодо металургійного й коксохімічного заводів. Зрозуміло, Указ Президента України «Про спеціальний економічний зони і спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області» і однойменний закон у місті сприйняли з неприхованою надією: адже Єнакієве віднесено до територій пріоритетного розвитку. Це означає, що новостворені підприємства чи виробництва частково звільнятимуться від сплати податків на термін реалізації інвестиційного проєкту.

Шість проєктів у місті вже підготовлені, — розповідає виконуючий обов'язки міського голови Валентин Литовченко. — Йдеться про створення нових виробництв на металургійному та цементному заводах, організації виробництва міні-вертольотів тощо. Але порядок такий: проєкт винесити на розгляд ради, коли вже є інвестор. Його пошуками зайняте й місто (у виконанні створено спеціальний відділ), і підприємства. Проте хотілося б більшої підтримки з боку області, щоб Донецьк звертав увагу бізнесменів на наше місто, адже Єнакієв у світі не знають.

І хоча скоро виповниться півроку, як президентський указ набрав чинності, у чергову «зону» потенційні інвестори, м'яко кажучи, не товпляться. Не тільки через відсутність інформації. Підприємці не вірять, що держава, яка не забезпечує нормальні умови для розвитку економіки в цілому, здатна виконати такі умови на окремій території. На думку міського голови, самих лише податкових пільг для інвесторів замало для запуску «лежачих» підприємств. Потрібно загальне зниження рівня податків і заборона розрахунків готівкою між суб'єктами господарювання. Крім того, підприємства повинні мати можливість отримувати довгострокові кредити під нормальний відсоток.

Завтра — День металурга

Снує «Альбертіно» вдень і вночі

Цими днями співпосити 75 років Кривому підприємству зі збирання і переробки металобрухту, яке в 1994 році було перетворено на закрите акціонерне товариство «Кривометмет».

З цього приводу перший заступник голови Ради міністрів автономії Ленгун Беззисев зауважує: «Ми їздимо по заводах, які треба підняти, а ось до благополучних підприємств, зокрема «Кривометмет», лише зараз дістаєшся».

Такої культури виробництва не бачив давно. Пройди територією заводу, зайди в будь-який цех — скверик розбито, квітні крижі, порядок. Вразило глибоке пропрацювання технології. Це вже не просто збирання вторинного металу. Чітко побудоване сортування, відлагоджено конвеєр до пресування брухту в стандартні пакети, експресування сумішає багато функцій, в тому числі й механічну роботу — без вищайшій машини так не працюєш... Зауважує: там, де мали б бути пил і бруд — на лінії переробки брухту, — чистота, все поборовано. А як на підприємстві удосконалили технологію виділення кольорових металів із старих агрегатів! Як не думаю, що в Україні, та й СНД, є інше підприємство системи «Втормету» з такою культурою й високою технологією виробництва — та ще й з такою зарплатою, такою дисципліною».

Голова ради акціонерів об'єднання Альберт Петрович Жумикін і генеральний директор Валерій Григорович Булатов, капітани на великому кораблі вітчизняної промисловості, яка забезпечує країну металом, розповідають: — Сьогодні, незважаючи на відомі всім велетенські труднощі, ЗАТ «Кривометмет» працює стабільно. Це завдяки своєчасно вжитим заходам з адаптації до ринкових реформ. Нині займаємо перше місце в загальному виробництві металобрухту в Україні, а за останні три роки — постійне 240-е місце в рейтингу 500 кращих підприємств нової держави. В Симферополі, Севастополі, Керчі, Джанкої, Євпаторії, Красноперекопську побудували нові підприємства. Зараз головну увагу приділяємо реконструкції виробничих та інших об'єктів. Пріоритет — покращення екологічної обстановки в басейнах Чорного й Азовського морів. Підняли 37 затонувлих кораблів.

Ще шість років тому заселенням 65-квартирного будинку в Симферополі повністю вирішили проблему забезпечення наших працівників житлом. Лише за два останні роки надали доброякісної допомоги на 200 тис. гривень. Мелічаним закладам Симферополь поставили з Німеччини гуманітарної допомоги на 1 млн. марок.

Крім основної діяльності практикуємо і виробничо-торговельну, займаємо оптовими поставками. Маємо мережу магазинів по всьому Криму. Торік загальний товарооборот становив 2,5 млн. гривень. Основна мета не торгівля сама по собі, а залучення заводників металобрухту. Схема така: завод, кол-

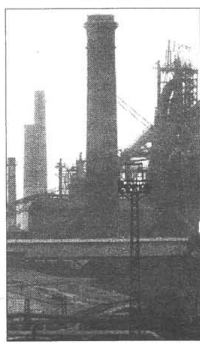
«Пріоритетний» статус дасть поштовх до створення нових робочих місць. Для міста, бюджет якого наповнює складові з прибуткового податку, це обнадійлива перспектива. Іншу заповнює наповнення бюджету тут означає у поліпшенні фінансового становища металургійного заводу.

У жовтні цього року Верховна Рада прийняла постанову «Про заходи щодо подолання кризового становища в гірничо-металургійному комплексі України». Передбачається, що в галузі включаться важелі державного регулювання, внаслідок чого здійсниться «природний відбір» підприємств і залишаться оптимальні їх кількості. Найближчим часом Кабінет Міністрів повинен визначитися з переліком стратегічно важливих заводів. Вони отримають певні переваги й пільги.

— Проте насторожує, — зауважує Наталія Рад, — що головним критерієм вибору є факт виготовлення продукції, яка користується попитом. Але не можна не враховувати, що в нашою 179-тисячному місті 80 відсотків обсягу випущеної продукції припадає на долю ВАТ «Єнакієвський металургійний завод». Тобто підприємство є бюджетно-і містоутворюючим. Погано заводу — погано й місту. Сьогодні металурги зборували близько 60 мільйонів гривень. Цих грошей вистачило б на три місяські бюджеті.

Свого часу ЄМЗ став першим в Україні приватизованим металургійним підприємством. Власники найбільших пакетів акцій є АТ «Данко» (м. Донецьк), ТОВ «Ембріот Україна Пта» (м. Донецьк), довірче товариство «МДС-Інвест» (м. Кременчук) та АТ «Комекс-брок» (м. Київ).

Пріоритет живе у важкому очікуванні «залізної» домовленості

Названі фірми контролюють близько 82 відсотків акцій, частка державної власності відсутня.

Цього року металургам вдалося забезпечити приріст продукції майже на 20 відсотків і суттєво скоротити заборгованість у зарплаті. Тут підготовлено два інвестиційні проєкти, спрямовані на технічне переозброєння — лише так можна втриматися на світовому ринку металу. За президентським указом, спеціальний режим інвестування починає діяти лише у випадку, коли сума інвестицій становить не менш як мільйон доларів. Зарубіжний партнер ЄМЗ висловлює готовність профінансувати проєкти, проте вимагає гарантій збереження вкладених коштів. Уряд не поспішає видавати гарантії під іноземні кредити. Навчені гірським досвідом, бізнесмени бажать отримати наочні докази того, що територія пріоритетного розвитку — це всерйоз і надовго.

Ліна КУЦ, Єнакієв Донецької обл.

госпі і радгоспі здають металобрухт і за взаємними злітками або бартерно отримують товар. Наш продовольчий асортимент нараховує понад 600 найменувань. Автозастрахівні ще більше: 3 тисячі.

... Роботи у ювіляра попереду хоч відбавляй — аналіз технічного стану і віку флоту України показав, що до 2000 року необхідно внести з експлуатації й утилізувати понад 1000 кораблів і суден. Уже зараз списані й покинуті кораблі займають значну акваторію бухт і прибережних територій, забруднюючи моря, річки та береги. Тож у прибережних відділах «Кривометмету» буксири на чолі з улаславцем «Альбертіно» снують і вдень і вночі. Шлодобово працюють різальники на майданчиках розділення металобрухту.

... Валерій Єрмак, сімферопольський міський голова, прийшов приватити ювіляра і не втримався від широкі промови-експромту: «Неймовірно зусиллями і компетентністю, сміливості і впертістю Альберта Жумикіна в Криму працює підприємство — лідер у своїй галузі й унікальне в республіці. Унікальне своєю автономністю, незалежністю від зовнішніх потягів».

Усім відомо, що метали тонуть, але «Кривометмет» не просто тримається на плаву в бурхливих водах неплатежів, криз і банкрутства, а й упевнено розвивається, забезпечуючи регулярне виконання виробничих програм і зміцнення фінансово-економічного статусу. Хай же щастить чудовим людям, що працюють на цьому славному підприємстві!

Віктор ХОМЕНКО.

Заборували... три бюджеті

Кумановський, який осягає Правду і... рудого kota

Художник із Луцька Микола Кумановський, який у 1999-й рік і Різдво Христове зустрів у піднесеному настрої. На його адресу з Києва надійшла об'ємна бандероль із подарунковим виданням каталогу «Мистецтво України XX століття», який відкривається вітальним словом Президента України Леоніда Кучми. Поруч із роботами найвідоміших українських митців XX століття тут уміщено репродукції етніки Миколи Кумановського «Вікно від тесли, що входить до циклу малюнків робіт волинського художника «Темна українська ніч»».

Коли я запитав майстра (а знаю його давно), скільки років він малює, то почув у відповідь: «З дня народження». І це... вірніше. Малює відтоді, як себе пам'ятає. Йому нема й п'ятдесяти, проте всі ці роки слабує на одну недугу — малює. У нього воно — своє, неповторне. Кумановський — такий один. І в житті, і в творчості. А це сформувався як митець і як особистість у Львові. У цьому старовинному місті, де завжди було багато художників і поетів, музеїв і зв'язь, де в найкоротшіх відстанях до кожного з них, який усе життя вивчав і вивчає.

Найліпше Миколу Кумановського як митця знали за кордоном. Різніми шляхами його картини потрапляли до США, Канади, Ізраїлю, Німеччини, Швеції, Австралії, Франції. Сюди їх там — більше 100. Свій історичний цикл малюнків робіт «Клейноди України», де відтворена трагічна історія рідного краю, художник створив у США, декілька років тому на запрошення керівництва університету штату Пенсильванія читав лекції на слов'янському факультеті.

— У США я мав дві виставки, на які представляв сорок картин. Хотів показати американцям нашу Україну й українців. Ко на-

У ці дні модерний український митець працює над новою малювською роботою — покровителем 1999 року рудим котом, яку, за його словами, подарує колективу редакції газети «Голос України»

ші проблеми їм і не зрозумілі. Вони дивуються: як можна жити, не маючи свободи... Це для них просто: коли нема свободи, то її треба здобути. На чужині в мене була спроба віднайти нові символи України в новому часі, саме в тому, в якому я живу сьогодні.

Про творчість Миколи Кумановського писати важко. Його роботи треба бачити. А точніше — вірити. Коли вперше побачив у його майстерні картини із циклу «Це шарудить надламане стебло», то з'явився відчужений погляд, який ніби ти досі не знав з історії України, свого народу... І в тому є твоя вина. Ось на землі лежить хрест з обтяженим каменем, а на ньому — чоловік. Звісая з голови козачків оселедце, і кризь не просторасте дерево життя. А голуб як символ життя, тримаючи дзвін, кличе до пробудження, до воскресіння весь наш народ. Навкруті — змучена земля, необроблена, занехаяна...

Рік чотирнадцять тому я почав працювати над циклом картин «Це шарудить надламане стебло» — розповідь Микола Іванович... Головна ідея — пробудження України. У мені щось жило, підказувало, не давало спокою: скоро, скоро Україна здобуде самостійність, стане незалежною державою. Це була спроба відповісти самому собі, хто ми є, чого хочемо, для чого живемо. Розумієш, те, що до мене приходить, те, що до мене від моєї волі, але мусує цей прихід реалізувати. Відчуваю: моя творчість, чиясь розумних руках, може, Бога, Всесвіт, інших недосяжних нашому людському розуму істот. Я вірю в ті духовні біосфери, про які писав Вернадський. Вірю, що в житті мене веде творчість.

— Яке головне кредо твого життя?

— Ніколи не зрадити самого себе.

— А в мистецтві?

— Осягання Правди. Яка дається мені творчою енергією. Справжній мистецтвий твір мусить мати правдиві ознаки життя. І він завжди лежить поза часом. Ось до чого прагну. Повір мені, далеко за океаном я побачив світ, а в ньому нашу Україну. І в мене з'явилася ідея написання художнього циклу «Темна українська ніч», або «Міфологія душі у зримих образах». Це філософське осмислення історії України. Вже написав 30 картин. А поштовхом до цього стали твори Григорія Сковороди. Я вирішив їх ілюструвати.

Микола Кумановський — не просто модерний малює, він — талановитий графік. Книги — це особливі теми в його творчості. Кілька років тому в українських часописах «Всесвіт», «Україна» й «Сучасність» було вміщено віртуозні ілюстрації Кумановського до класичних романів Беккета «Уотт» і Гембровича «Порнографія», які одержали високу оцінку фахівців. Працюючи над графічними роботами до книг пісень і віршів про УПА, художник безкоштовно підготував проєкт 25-метрового пам'ятника полемічним повстанцям під назвою «Стріляючий ліс», який передбачається спорудити у центрі Луцька.

...На другий день Різдва Христового я зайшов до майстерні художника. Темний коридорчик, старі простирадла дерев'яні сходи, що ось-ось можуть провалитися.

Від редакції: ілюстрації М. Кумановського до роману Беккета «Уотт» та роману В. Гембровича «Порнографія».

Він не побачив рудого kota довершеним.

А художник, вражений втратою друга, так і не завершив роботу.

литися, обшарпані стіни... Кажуть, одна поважна закордонна пані, начувана за океаном про творчість Кумановського, не повірила, що саме в такому помешканні творить сучасний український митець, попросила показати паспорт... А відомо українська поетеса, вийшовши з майстерні, тут-таки зайшла до міського голови, де сказала таку фразу: «Як вам не соромно!».

Але не про це мова. Микола Кумановський ніколи не мав жодних почесних звань, не був членом Спілки художників України. Він про це ніколи й не думав. Але завжди знав і знає, що він — художник, незалежно від того, що про нього думають певні владні структури. І колишні, і нинішні. Його боліла і болить доля України. У своїй творчості він хоче виплатити національний міф, витворити нову, символічну реальність наших днів, в якій демістифікація фальшивих міфів поєднувалася б з глибинним знанням української історії й українського менталітету. Все це і робить мalarство Миколи Кумановського глибоким і драматичним.

— Я задумав написати новий цикл, що матиме назву «Закляття», дивлячись планово думками Миколи... Хочу присвятити його українським жінкам-чарівницям. Мене хвилюють міфологічні образи. Волинські амазонки, які жили на берегах наших озер, про них і сьогодні ходять легенди... А може, то не легенди, а правда?

На одному з його полотен — віконна рама. І обличчя жінки. Микола переполнений мій погляд.

— Вікон на нас завжди дивляться обличчя наших матерів... А ти хвили долає: — Знаєш, хочу зробити колективну редакцію газети «Голос України» невеликий подарунок. Намаляю вам kota — покровителя 1999 року. Коли закінчу, привезу до редакції. Звичайно, якщо ви будете не проти... Я швидко подякував Миколу. І потиснув руку. Руку одного з найвидатніших митців України XX століття.

Богдан БЕРЕКАТА.

Волинська область.

Все життя з Кобзарем

Він з'явився на світ рівно через сто літ після народження українського генія Тараса Шевченка. На Волині, в селі Бунах. Але ніколи Микола Куделя, ім'я якого названо (за життя!) обласну літературно-мистецьку премію, не відчував тієї столітньої відстані. Саме він, нинішній 85-річний ювіляр, влаштував багато років тому в рідному селі музей однієї книги — «Кобзаря». До того ж — у власній хаті.

Стільки «Кобзарів», як у нього, мені випало побачити вперше. Як пояснив сам Микола Павлович, «Кобзар» здавна «запав у його душу», він з малих років знав його напам'ять. Шевченкове слово допомагало йому в усьому — вирости, працювати, жити, борючись, виживати.

А звідусіль, сільський «шевченківський», за своє життя багато гіркий. Був в'язнем. Луцької тюрми — і за часів Пасудського, і за сталінщини, дивом врятувався від розстрілу енкаведистами перел прихолом німців, пізніше, що таке Колима. І завжди з ним, мов талісман, було немигуче Кобзареве слово, через любов до якого, власне, і понаврявся.

Сьогодні в його домашньому музеї налічується 120 різних видань цієї першої збірки Т. Шевченка — від раритетів, фотокопій до унікальних, скажімо, варшавського 1934 року. Записано стало книгозбірні в маленькій старій хаті — і домігся М. Куделя створення окремого загальноосвітнього музею, передавши йому більшість своєї колекції. Загалом у бунівського подвизника — майже тисяча різноманітних (аж до мініатюр!) видань Т. Шевченка і про Шевченка: монографії, стара періодика, сім'я, факсимільні автографи видання «Трьох літ», «Шоленика», «Автографів» і перше радянське академічне. Тут і священна земля з Моринців, Кирилівки (Шевченківка), Канева.

Про все це, про життя простого пастиха, якого Шевченко своїм словом зробив великим інтелектуалом, патріотом і громадянином України, лауреатом премії фонду ім'я Тараса Шевченка і кавалером Лицарського Хреста заслуг від Української Стрілецької громади в Канаді, йшлося на урочистих зборах-вечорі громадськості в Луцьку з нагоди 85-річчя Миколи Куделі. Який хоче лише одного: щоб швидше голилися рани гіркої мінувшини, щоб Україна мала справді, як писав Великий Кобзар, у своїй хаті свою правду, і силу, і волю».

Василь АЛЕКСЕЄВ.

Волинська область.

Почує світ розкішний звук бандур

Понаосає все з того, що десять років тому пані Тетяна Шаленко «дістала у спадок» кілька хлопчиків-бандуристів педагога Ольги Баглай. Керівник львівської кобзарської школи Центру творчості, заслужений працівник культури України Володимир Дичак розділив у молодого педагога величезний потенціал енергії, таланту, працьовитості, тому й запропонував їй створити капелу хлопчиків-бандуристів. З того часу життя пані Тетяни набуло змісту, повноти, краси, творчого потягу.

Тетяна Шаленко до своєї капели не підбирав дітей з особливими музичними талантами, бо це не музика, а гурток. Приймає усіх бажаючих. Як показав час, чудово застали навіть ті, які спочатку не поклали особливих надій.

У капелі «Гамалія» 35 хлопчиків. Є серед них і діти із складним характером. Тому доводиться пані Тетянці до кожного з них знаходити індивідуальний шлях до душі, щоб досягти поставленої мети. А мета полягає в тому, аби маленькі кобзарі, які навчилися відчувати музику серцем, душею, при цьому насолоджувалися красою голосу, неповторними звуками бандури. Бо цей інструмент має справді дивовижні можливості.

Без допомоги батьків їй було б важко. Матері хлопчиків допомагають капелі. Вони об'єдналися і створили жіноче «Товариство ім. Олени Теліги», а пані Тетяна його очолює.

Є у капели добродішні, які допомагають, як можуть. Так, пан Василь Срібний приречений до того, що у хлопців-бандуристів нові концертні костюми. Серед таких добродішів є й доброді з Канади, Америки, Німеччини.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА, журналіст.
На знімку: виступає капела «Гамалія».

Ніколи не зрадити самого себе

ПОНЕДІЛОК, 19 липня

УТ-1

06.00 Анонс.
06.05 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».
08.50, 16.25, 17.50 Національний хіт-парад.
09.00 Анонс від УТН.
09.20 19.00 Погода в Україні та світі.
09.20 «Знайомий незнайомий», Олег Маринківський.
10.25 Альманах «Основа».
11.00 УТН.
11.15 Мислереда.
11.40 Шоу самотнього холостяка.

12.15 Піонери успіху.
12.45 Мультифільм.
13.00 УТН.
13.15-14.00 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».

15.00 УТН.
15.00 Православний календар.
15.15 Діловий канал. Фінансовий огляд. Реальний сектор.

16.00 Інтернет-навігатор. Медіаклас.

16.30 Зауважити симфонію творчості українських композиторів В. Губаренка і О. Канаревича.

17.00 УТН.
17.20 Погода в Україні та світі.
17.20 Мультисеріал «Тентен».

18.00 Телефільм «Від Гімалаїв до України».

18.10 «Пам'ятай мою любов». Заслужений артист України Богдан Сташків.

18.30 Саме той.
19.00 УТН.
19.10 Регіони.
19.20 Право.

19.50 Спогади і мрії. Заслужені артисти України Любов і Віктор Анисімови.
20.15 Вєсь світ театру.
20.40 Вєрніа казка.
21.00 УТН. Панорама.

21.35 Питання дня.
21.50 «Губол від УТН».

22.20 Остання адреса.
22.50 Інтервал. «Продиджі».

23.25 Погода в Україні та світі.
23.35 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

УТ-2

10.00 Телеанонс.
10.05 Закон є закон.
10.10 Острів скарбів.
10.40 Освітній канал. Рєвущікі. «Дорога до храму» (Світ білих, світи далекі (Сіт-елікі). Історія української державності).

11.55 Закон є закон.
12.00 Християнська програма.
12.15 Моя справа.
12.45 Телефільм-вистава «Життєві мрії».

14.15 Закон є закон.
14.20 Мультифільм.
14.30 Закон є закон.
14.35 Закіст.

СТУДІЯ «І+І»
07.00 СВ-2000.
07.30 ТСН.
07.35 Худ. фільм «Адреса ва-люди до дому».

09.00 ТСН.
09.05 Серіал «Любов і таємни-ці Сансет Біч».

10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 Інформаційно-розва-жальна програма «Не всі вдома».

17.00 Серіал «Морські приго-ди».

17.50 Інформаційно-розва-жальна програма «Не всі вдома».

18.25 ТСН.
18.30 «Імперія кіно» представ-ляє. Худ. фільм «Все шкеребертя».

19.55 ТСН.
20.00 «Імперія кіно» представ-ляє. Худ. фільм «Кримі-нальний трикутник».

21.45 ТСН.
22.15 Серіал «Кілограм таємни-ці».

23.25 Нічний кінозал представ-ляє. Худ. фільм «Тамісний щоденник Зігмунда Фрейда».

УТ-3

«ІНТЕР»
13.00 - 18.00 Програми облас-них та регіональних теле-компаній.

18.00 Інтерновини.
18.10 Комедійний серіал «Ро-бота».

«Спеціалізований хіт-парад».
00.20 Подорожі. Підсумки дня.
00.30 Прогноз погоди.
14.00 Анонс.
14.10 Київські новини.
14.25 Серіал «Місто, або При-годи Сідні Чейза».

14.55 Док. фільм «Серце сто-лиці - Старокиївський район».

15.15 Шлягер представляє.
16.10 Пеліс.
16.25 Православний календар.

17.00 Серіал «Місто, або При-годи Сідні Чейза».

17.30 За київським часом.

СТБ
10.00 Програма передач.
07.05 «Вікна». Парламент.
08.00 Телемагніт.

08.10 Серіал «Нанос».

09.00 Програма «Право обра-ти».

10.00 Дітячий серіал «Одіс-сея».

10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «Бєзмар-ний ранок».

12.00 BIZ-TV Non-Stop.

13.00 Муз. програма «Своє со-рочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «Вєзпе-речні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.
16.15 Телемагніт.

16.45 Клуб «Білий папуга».

17.15 Серіал «Нанос».

18.45 «Вікна». Новини.
19.00 Пригодницький серіал «Світлий канал».

20.00 Серіал «Контурадра».

21.00 «Вікна». Бізнес.
21.20 Прогноз погоди.

21.30 «Вікна». Новини.
22.00 Новини кінограма.

22.10 Худ. фільм «Завхата».

23.25 Прогноз погоди.
00.00 Мультисеріал «Сімсоні».

01.10 Програма передач.

ІСТУ
07.00 «Роккі, Бульвінкль і їх друзі».

07.25 «Негамоїні». Мультисері-ал.

07.50 Новини відзвіслі (ТК «Ера»).

08.00 Шлягер по шлягер «Сокотіне гніздо». Теле-серіал.

12.15 Національний хіт-парад.
12.40 Мультифільм.
13.00 УТН.
13.15-14.00 Національна акаде-мія наук України. Елек-тронна комп'ютерна газе-та «Все-всім».

15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Діловий канал.

16.00 К. Канчєлі. Сімфонія № 5.

16.30 Док. фільм «Ізаслєвий сімніор».

17.00 УТН.
17.10 Погода в Україні та світі.

17.20 Мультисеріал «Тентен».

18.00 Саме той.
18.25 Людина і закон.

18.55 Футбол. Чемпіонат Укра-їни. «Шахтар» - «Дніпро-р». У перерві - УТН.

20.45 Вєрніа казка.
21.00 УТН. Панорама.

21.35 Питання дня.
21.55 Худ. фільм «Лебєдинє озеро. Зона».

23.25 Погода в Україні та світі.
23.45 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

УТ-2
10.00 Телеанонс.

10.05 Відкриття віза.

10.25 Закон є закон.
10.30 Мультифільм.

10.40 Освітній канал. З історії книгодрукування. Урок англійської мови. Байкі І. Крилова.

12.00 Християнська програма.

12.15 Закон є закон.
12.20 Перехрєст.

12.50 Худ. фільм «Десять не-герєня». 1 серія.

13.55 Закон є закон.
14.00 Оранта.

14.30 Док. телефільм «Мєні насивєє сон».

14.50 Закон є закон.

СТУДІЯ «І+І»
07.00 Містєчко.
07.30 ТСН.

07.35 «Імперія кіно» представ-ляє. Худ. фільм «Все шкеребертя».

09.00 ТСН.
09.05 Серіал «Любов і таємни-ці Сансет Біч».

10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 Не всі вдома.

17.00 Серіал «Морські приго-ди».

17.50 Не всі вдома.
18.25 ТСН.

18.30 «Імперія кіно» представ-ляє. Худ. фільм «Гєнерал Таттєн».

20.00 ТСН.
20.05 «Імперія кіно» представ-ляє. Худ. фільм «Гєнерал Таттєн».

16.00 Олєксє, олєксє.
16.25 Православний календар.
17.00 Серіал «Місто, або При-годи Сідні Чейза».

17.30 За київським часом.

СТБ
07.00 Програма передач.
07.05 Серіал «Контурадра».

08.00 Телемагніт.

08.10 Серіал «Нанос».

09.00 «Вікна». Бізнес.
09.20 «Вікна». Новини.

09.50 Телеанонс.

10.00 Дітячий серіал «Одіс-сея».

10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «Бєзмар-ний ранок».

12.00 BIZ-TV Non-Stop.

13.00 Муз. програма «Своє со-рочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «Вєзпе-речні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.

16.15 Худ. фільм «Народженє революцє».

17.00 Телемагніт.

17.50 Серіал «Нанос».

19.00 Серіал «Бізнес. 2 серія».

20.00 Серіал «Контурадра».

21.00 «Вікна». Бізнес.
21.20 Прогноз погоди.

21.30 «Вікна». Новини.
22.00 Новини кінограма.

22.10 Худ. фільм «Осєєня».

23.00 Прогноз погоди.
00.05 Мультисеріал «Сімсоні».

01.00 Програма передач.

ІСТУ
07.00 «Роккі, Бульвінкль і їх друзі».

07.25 «Негамоїні». Мультисері-ал.

07.50 Новини відзвіслі (ТК «Ера»).

08.00 Шлягер по шлягер «Сокотіне гніздо». Теле-серіал.

15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Діловий канал.
16.00 Клуб Суперкингі.
16.30 Мультифільм-опера «Ту-рандот».

17.00 УТН.
17.10 Погода в Україні та світі.

17.20 Мультисеріал «Тентен».

18.00 Саме той.
18.30 «П'ять континєнтів».

18.50 Саме той.
19.00 «Вікна». Бізнес.

19.10 Регіони.
19.20 Док. фільм «Профєсіона-лі».

20.10 Буті жіночко.

20.25 Вєрніа казка.
20.40 Освітній канал. М. Го-голь. «Мєртві душі» в ілюстрацїях.

21.00 Християнська програма.
12.05 Закон є закон.

12.20 Док. телефільм «Благос-ловєні колєри».

12.40 Закон є закон.
12.45 Худ. фільм «Десять не-герєня». 2 серія.

13.55 Регіонізацїя сектору. М. Го-голь. «Мєртві душі» в ілюстрацїях.

14.25 Дїалог з Сїмсоніс.
14.55 Закон є закон.

СТУДІЯ «І+І»
07.00 Фантєм-клуб.

07.30 ТСН.

07.35 Худ. фільм «Анна і Ко-ро».

08.00 Економічний телєсе-ріал «Сокотіне гніздо».

09.00 ТСН.
09.05 Серіал «Любов і таємни-ці Сансет Біч».

10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 Не всі вдома.

17.00 Серіал «Морські приго-ди».

17.50 Не всі вдома.
18.10 ТСН.

18.15 «Імперія кіно» представ-ляє. Худ. фільм «Тамєнни-ці сади».

20.00 ТСН.
20.05 «Імперія кіно» представ-ляє. Худ. фільм «Фан-тєм-клуб».

21.45 ТСН.
22.15 «Маски» у Німєччині.

22.45 Серіал «Агєнтство моде-рє».

23.40 Парк автомобільногє пе-ріоду.

00.10 Серіал «Вогнєнна зона».

УТ-3
07.00 Від і до.

08.00 Серіал «Зарєди кохан-ня».

СТБ
07.00 Програма передач.
07.05 Серіал «Контурадра».

08.00 Телемагніт.

08.10 Серіал «Нанос».

09.00 «Вікна». Бізнес.
09.20 «Вікна». Новини.

09.50 Телеанонс.

10.00 Дітячий серіал «Одіс-сея».

10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «Бєзмар-ний ранок».

12.00 BIZ-TV Non-Stop.

13.00 Муз. програма «Своє со-рочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «Вєзпе-речні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.
16.15 Худ. фільм «Народженє революцє».

17.00 Телемагніт.

17.50 Серіал «Нанос».

18.45 «Вікна». Новини.
19.00 Серіал «Бізнес. 3 серія».

20.00 Серіал «Контурадра».

21.00 «Вікна». Бізнес.
21.20 Прогноз погоди.

21.30 «Вікна». Новини.
22.00 Новини кіно.

22.10 Худ. фільм «Злочини ко-хань».

22.20 Новини погоди.

00.05 Мультисеріал «Сімсоні».

01.10 Програма передач.

ІСТУ
07.00 «Роккі, Бульвінкль і їх друзі».

07.25 «Негамоїні». Мультисері-ал.

07.50 Новини відзвіслі (ТК «Ера»).

08.00 Шлягер по шлягер «Сокотіне гніздо». Теле-серіал.

08.05 Новини відзвіслі (ТК «Ера»).

08.10 Новини відзвіслі (ТК «Ера»).

19.00 УТН.
19.05 Православний календар.

19.20 Бєз-печні хіти.

20.25 Вєрніа казка.

20.45 Вєрніа казка.

21.00 Вєрніа казка.

21.35 Вєрніа казка.

22.00 Вєрніа казка.

22.30 Вєрніа казка.

23.00 Вєрніа казка.

23.30 Вєрніа казка.

23.50 Вєрніа казка.

24.10 Вєрніа казка.

24.30 Вєрніа казка.

24.50 Вєрніа казка.

25.10 Вєрніа казка.

25.30 Вєрніа казка.

25.50 Вєрніа казка.

26.10 Вєрніа казка.

26.30 Вєрніа казка.

26.50 Вєрніа казка.

27.10 Вєрніа казка.

27.30 Вєрні

22.30 Разом з Вами. Розважальна програма
23.30 «Зловісний незнайомець». Художній фільм.
серія
01.15 Програма передач на завтра

Стрілочників на переправі міняють

Саме село стало локомотивом, який потягне за собою інші галузі. З пісні ліси не викинути. А тим більше, з обіцянок Президента. Але потяг той повзе зі швидкістю черепахи і, здається, зовсім не в тому напрямку, який напеленував для нього напередодні виборів конституційний гарант. Начебто і доповідають у міністерстві, що процес хлібозибирання іде нормально, та врожайність зернових (лише 21,9 центнера з гектара) і темпів хлібозибирання свідчать про інше: недобори на хлібних ланах порівняно навіть з неврожайним 1998-м неминучі.

Шило на мило...

Уряд начебто й каже про повні баки комбайнів, а на місцях землероби (вони ж – електорат) розводять руками – нема горючих. Хтось має стати члестиком відповідати. Цього разу в ролі стрілочника опинився міністр АПК Борис Супіханов. Л. Кучма вже повідомив, що замість нього посадить у стратегічне керівне крісло Михайла Гладія. Останній, до того ж, і нададі «тягити» обов'язки віце-прем'єр-міністра. Та вітчизняного аграрного комплексу такє сумісити – не новина. Зовсім часу колишній віце-прем'єр М. Зубець вже очолював одночасно й міністерство. У період його керування особливого економічного зростання в галузі не спостерігалися. Вирешті-решт його одлазу з обох посад і «пішли». А отже...

... солярку — на хліб

У той самий час у багатьох господарствах комбайни стоять «на припіли». Навопити їх бачи лише обійняти. У ліпні сілгоспвиборники будуть забезпечити паливом на вісімдесять відсотків від потреби, запевни на недавній прес-конференції заступник міністра Агропрому Василь Шпак. 49 тисяч тонн, очікуються, пілине на мисія Держкомрезерв. Ще 13,5 тисяч тонн дилельки з Азербайджану також «на пілохді». Байдуке, розмірковують в МінАПК, що середньоазіатську «горючку» селянам, які потерпають від безгрозня,я, реалізуватимуть тільки після погашення 50 відсотків її вартості: шойно зібране зерно господарини відразу мінатимуть на соларюку і живуватимуть собі далі. Умови отримання російського пального, яке також лише очікують, ще жорсткіші: розрахунок зерном відразу в співвідношенні тисяч «горючки» — три тирни збіжжя.

... А КОМБАЙН — НА КОСУ

У високих кабінах посеред літа терміново взялися рятувати країну від не однієї біди. За даними МінАПК, з необхідних 130 тисяч комбайнів вийшло в поле лише 70 тисяч, понад 60% з яких уже відпрацювали амортизаційний строк. Тому уряд розпорядився включити зернозбиральні агрегати до переліку товарів критичного імпорту. Віднеурів їх везення до країни не обкладатиметься 20% ПДВ від вартості товару. Пільга, прокументовали в Кабміні, має сприяти швидкому оновленню парку зернозбиральних агрегатів, оскільки власне виробництво не забезпечує в повному обсязі потреби АПК.

...А на жнивах — як на війні. Під час хлібозбирання на колгоспних ланах дедалі частіше можна зустріти людину з косою. Мертві комбайни. Селяни з косами стоять. І тиша. Місце події — поле України (найчорноземнішої в світі держави). Час — рік 1990-й, жнива перші.

Такий ось пейзаж.
Валерій ДРУЖЕНКО

Здавалося, що про це забули. Одні вважали, що краще не пам'ятати такої несприятливої сторінки історії, іншим нічого більше не лишалося, робити ігноранза завесу, а третьі відгородили їх від решти світу, а «рішні» партия та уряд заборонили їм про європейські наслідки війни про свій зріпородітаний, навіть про свій шасливий народ. Мова піде про колишніх підневільних робітників, у роки другої світової війни насильно везених з України, з усієї західної території колишнього Радянського Союзу, а також із Східної Європи. Всього вісім мільйонів, у тому числі 2,5 мільйона українців. Ще два мільйони німці везли з окупованих ними країн Західної Європи. Рабську працю на «третій рейх» новоспечені рабодасники, звичайно, не оплачували, а коли й оплачували, то мізерно. Під автоматом і канчуком бауера, що було аж ніяк не краще, примусові робітники також створювали міль Німеччини. Чимала кількість їх старанно працювала на військових заводах, підприємствах важкої індустрії і машинобудування, в інших галузях, які процвітають і донині. Ще більше «остарбайтерів» («ост» — чорний трітупник з таким написом на спецодезії вони мусили носити всі без винятку) було зайнято у

Що ми про це знаємо

Проблему компенсацій жертвам нацизму розглядали після другої світової війни на кількох міжнародних конференціях. У 1951–1953 роках Радянський Союз від участі в них відмовився. Під його тиском зняли свої претензії до німців і країни соціалізму. Більше того, вони і після смерті Сталіна не приєдналися до міжнародних угод про борги Німеччини, хоча така можливість існувала до 1961 року. 1959 року в Лондоні німці зуміли добитися зміни формулювання і фактично з числа жертв нацизму було виключено примусових робітників, а їхню працю почали кваліфікувати не як brutальне беззаконня, а як «зумовлений війною трудовий захід». Всі зробили вигляд, ніби забули, що навіть під час війни такий захід був злочинним. Адже згідно з Гаазьким воєнним положенням від 1907 року, у статті 25 якого сказано, що «вивезення цивільного населення до країни стороною-завойовником недопустиме». Чає сама стаття допускає лише «натуральні дії від населення для потреб завойовницьких сил». Приміром, для поховання вбитих. Шоправда, до цього питання вирішили колись повернутися, та, на жаль... У загальному підсумку ФРН виплатила жертвам нацизму 104 млрд. марок компенсацій. 90 відсотків цієї суми одержали німці або ті, хто мешкав на території Німеччини. Три мільярди передано Ізраїлю, ще три — громадянам Західної Європи. Жерти націонал-соціалізму, що мешкали в Радянському Союзі, про те, що їм належать компенсації, й гади не мали. Заради справедливості слід зазначити, що за військовими «тарбайтерами» протягом десяти років «бором» протримувалися в ФРН. І тільки завдяки втручанню канцлера ФРН Конрада Аденауера, у цьому йому протистояло уряду його успішно протистояло міністерство фінансів. І тільки після падіння Берлінської стіни стало можливим створення спеціальних фондів у Польщі, Росії, Білорусі, Україні. Польський фонд отримав 1,5 мільйона марок компенсації, російський і білоруський — 400 тисяч, український — 600 тисяч. На жаль, з цих 600 тисяч марок, які надійшли до Українського фонду «Взаєморозуміння і примирення», 35 тисяч не можуть знайти й досі. Замість того, щоб розподілити гроші серед жертв нацизму, фонд поклав їх під високі відсотки в банк, де вони разом із банком

Чи заппатить

сільському господарстві, в ус-
лугуванні в панів-нацистів та іже
ними, а також у копальнях.

Обоюбний контингент — безправні примусові працівники в'язні концитаборів, які потрапили туди за якісь провини ще на Батьківщині або ті, хто зачинив перед господарями. Молоденьку Олену Остапченко з Житомирщини господарі запропорили туди за підорожчю білизну яку вона швартовала у великому ча

«згоріли». Чим закінчилася ця зовсім недавня історія — відомо: держава зобов'язалася виплатити гроші трош «остарбайтерам». Здавалося б, якщо це не майже щасливий кінець, то справедливо: перемога! Тоді чому такий гіркий присмак цього «сваго А. тому, що Німеччина відбулася від своїх колишніх рабів кількома копійками. Найбільша сума, одержана «остарбайтерами» в Україні, становить трохи більш як 600 марок. Тоді як їхні товариші недолі, що мешають у західних країнах, одержали в 10 — 20 разів більше. Може, так би й закінчилася ця історія, але світ все-таки не стоїть на місці. Від «народної дипломатії» він зробив крок до глобалізації економіки. І раптом з'ясувалося, що доля величезних обсягів, рух колосальних капіталів тереться у руках, скажімо, якогось 80-річного Семена Лівшиця, що його забрали під час війни з-під Бердичева, а вітри поді якимось чином занесли на маленьку ферму в американському штаті Айова. Ну, може, не достовірно, але щось подібне Єврей — люди розумні, вони одразу побачили вигоду. Під час глобального просування німецького капіталу на американський ринок Всесвітній єврейський конгрес (ВЕК) зажадав від німецького уряду повної компенсації за втрачені під час війни злих об'єктів, які ніколи не мекать в США. Причому з однієї одразу: за рабську працю, за пограбоване майно, зруйновані будинки. Не рахуватимемо, хто скільки ки кастровів втратив, — запропонуємо один варіант. Заплатіть по 150 тисяч марок кожному і розійдіться полюб'юючи...

Спочатку Німеччина відмахува-
лася від таких вимог, які від наблі-
ждалих мук: спробуй тепер доде-
ти, що «тебе тут стояло...» Та кон-
грес звязав до справи всеріоз. За-
лучивши найвідоміших і найдовід-
ченіших адвокатів, вони понали до
американських судів, щоб довести,
що ніхто з банків не отримав ні яких
підприємств, які під час війни ви-
користовували підприємств праці-
в «Фольксвагена», «БМВ», «Сі-
менса», «Даймлер Бенц», «ІГ Фар-
бен» і «Діпль». Однак і це не справило
на враження підприємства, на
чебто нічого не помітили. Тоді
ВСК пустив у бій «важкі артиле-
рії» — на чолі яких стояв президент
Дж. Клінгтон. А тим часом найбільш
шкідливий банк Європи «Дойче банк»
надумав зробити покупку — за 1
мільярдів марок придбати амери-

ні. Після війни, звільнені Радянською Армією, вони розтікались по дімоках. Уже за кілька років примусові робітники із західних країн отримали перші компенсації за безплатну працю на Німеччину. Згодом ці виплати кілька разів збільшувало. А наші — українці, білоруси, росіяни, а з ними й брати по соціалістичному табору? Про них вельми своєрідно «попідкувався» радянський уряд.

Шопрада, після війни американська військова адміністрація провела розслідування зв'язків банку з нацистами, але криміналу не виявила. Тепер ситуація змінилася. Влада штату Нью-Йорк терміново доклала заборону на контракт «Дойче банку» з «Банкєрстрєст», заздалеки негтайно розраховуватися з колишніми в'язнями концтаборів і примусовими робітниками. Тут уже довелося канцєлєрові Шрєдєру терміново пригадати, що в угоді правлячої коалїції записано зобов'язання виплатити компенсації і реституцію. Виступаючи в'язнєв урядової країни і кошти найбільшого фїнансового інстїтуту Нїмєччини. Питання врегулювати: Нїмєччина пообїщала американським свєрям почати виплати їм компенсації вже з 1 вересня — у день 60-рїччя початку другої свїтової вїйни. На жаль, їйшлося лише про американцїв...

ЖЕРТВЫ «ДРУГОГО КЛАСУ»

Платитиме американським євреям спеціально створений фонд 12 підприємств, які під час війни використовували примусову працю. Однак вони поставили умову, що платять тепер лише один раз і востаннє, зажадавши від уряду правових гарантій, що більше ніхто й ніколи не матиме до них претензій. І, здається, я розумію, чому. Адже людство знає лише мізерну частинку з того, що було в цій моторошній главі історії. Днями мене потрapiла до рук цікава і досить вагoви-

Німеччина по рахунках?

150 тисяч марок кожному американському потерпілому

та книга — історія підприємства «Фольксваген». Є там і його діяльність під час війни. Все, як звичайно, і як скрізь: Гітлер віддавав, Гітлер навідав, Гітлер побував у цехах. З піснi, як кажуть, слів не викинеш. Якесь частина книги присвячена і праці підневільних робітників. Усе так невинно: рівеньки рядочки чисельних бараків, майже щасливі обличчя рабів. Та ось у газеті «Die Woche» з'явилася історія з розряду «жахалок»: «Мертвих немовляти збирали у приміщення для вимивання і загорнули в туалетний папір». Примусові робітники з Радянського Союзу та Польщі, які працювали на «Фольксвагені», дізналися про смерть своїх дітей лише через зменшення платні — гроші утримали на поховання.

Іх було 350 малюків, які померли у так званому дитячому притулку «Фольксваген». Вирок американського суду визначив: «Убивство через цілеспрямований медогляд».

Таких таворів у Німеччині 1942 року було кілька сотень і в них загинуло декілька десятків тисяч малюків примусових робітників.

На цих жертв нацизму практично не зважає німецька сторона. Бо фонд підприємств поки що погоджується виплатити компенсації лише з американським євром. Із 2,5 мільйона українських «остарбайтерів» живими залишилися близько 600 тисяч. Їм узв'язав допомогати німецький адвокат Петер-Йохан Крузе з товаришами — це троєма адвокатами-німцями і двома українськими — Данилом Курдельчуком і Олександром Сторожуком, які працюють в Українській ін'юрколегії. Від імені українських примусових робітників вони подали позовні заяви до підприємств до кількох земельних судів Німеччини. Не можна сказати, що справи ці безнадійні, але і що вони закінчаються успішно також гарантії немає. Бо розбиваються об цинізм відповідей. Багато які фірми доводять, що вони були змушені використовувати рабську працю, яку їм нав'язував нацистський уряд.

Це схоже на правду. Але тільки почасті. Якщо німецькому робітникові слід було платити 325 рейхсмарок на місяць, то росіянин чи українець отримували лише 12. Але ж у концерні «Фольксваген» з 1941 до 1945 року працювали з примусу 17 тисяч осіб, на «Даймлер Бенц» — 25 тисяч осіб, у концерні «Сіменс» тільки в 1944 році — 50 тисяч. Для українських «остарбайтерів», які колись працювали на цих існуючих нині підприємствах, є хоч якась надія всетаки одержати компенсацію. Але не менша їх кількість була залучена в сільськогосподарстві, у кочальних і услужуваних в господарств. Цей адрес уже не існує, претензії заявляти немає до кого. Крім, звичайно, німецького уряду. Але не надарне німецькі підприємства знайшли таку лавіку: примусових робітників вони самотужки не завозили, їх справно завозила держава. Отож хай і платити тепер. Не хай німецька держава розбирається зі своїми підприємствами сама, стареньким жертвам нацизму байдуже, від кого отримати свої, справді, кривні. Але хтось має органі-

зувати цю справу. Ось адвокат Крузе і взявся за це у своїх неодноразових заявах до колишнього міністра відомства канцлера Бодо Хомбаха. Він переконує останнього, що треба створити ще й громадський фонд, який виплатив би компенсації решті категорій підневільних робітників, а не тільки тим, хто працював на відомих заводах. Це єдиний шлях відлати належне забутим жертвам нацизму.

Та, злетівши, їм загрожує ще кілька небезпечних несподіванок. Спочатку неспівідо, а тепер дедалі потужніше дунуть голоси багатьох політиків, які вимагають платити українським «остарбайтерам» (якіно загальні платити!), враховуючи: або рівень життя, або рівень бідності, або розмір пенсій, або рівень соціальної допомоги.

Цим вторують інші: якщо навіть платити, то не все одразу, а якесь певну суму щомісяця, щоб з німецької щедристі не скористалися родичі колишніх примусових робітників...

Крім усього сказаного, у бундесуряду інша, ніж у нас, статистика: він вважає, що в усьому світі з 10 мільйонів рабів «третього рейху» живими залишилися лише 300 тисяч. Неважко здогадатися, що може в цю кількість не «влізти»...

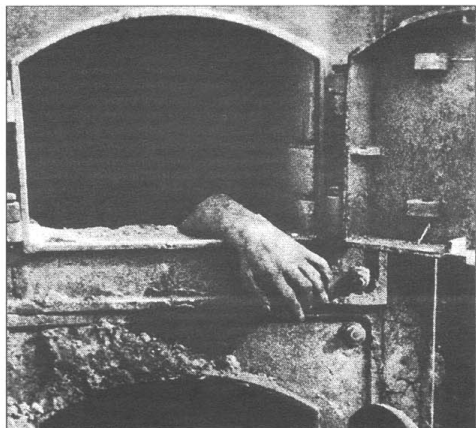
«Мені, як німцєві, соромно...»

Сімдесятірічному німецькому адвокату Петеру-Йохану Крузе, який веде справи українських «остарбайтерів» і оплачує судові витрати з власної кишені, соромно. Соромно, що через більш як півстоліття після війни йому доводиться власним співгромадянам доводити очевидне. Він називає процеси в німецьких судах проти фірм, що використовували примусову працю, показовими і дуже сподівається, що з судової зали почнуться шлях до діалогу визначних політиків, промисловців, профспілок і переду-

сім уряду з представниками українських «остарбайтерів».

Неважко довести злочинність дій нацистської Німеччини в роки другої світової війни стосовно мирного населення, зокрема примусових робітників. Адже людей, часто-густо малоліток, жінок, у яких удома залишалися без догляду діти, ханали прямо на вулицях, заштовхували у вагони і відправляли до рейху. Хоча навіть на ті часи нацисти чинили злочин — ці люди не тільки не воювали проти Німеччини, вони навіть в армії не служили.

А ще Крузе дуже побоюється, вважаючи, що з пенсією, котру тепер одержують його клієнти, вони приречені на вимирання. Вони бідні, потерпають не тільки від «нових» хвороб, а й від тих, які набули від непосильної праці та недолугості. Вони помирають ще й з природної причини — через старість. Вимагаючи відшкодування для українських «остарбайтерів» через суди, Крузе вельми активно намагається знайти якусь підставу, за якою люди могли б якнайшвидше одержати те, що їм належить. А це загально-мало. Кожен «остарбайтер» має отримати певну суму. Як-що він, приміром, від серпня 1942 року до травня 1945 року працював, то виходить майже 30 місяців. Кожному позива-

створеного Фонду підприємств з відшкодування компенсацій. Так, він їх умовляє: «Ці люди хворі, старі й бідні — їм треба допомогти. За цими позовами кожному з 500 тисяч українців належить виплатити по 30 тисяч марок. Та я ладен йти на поступки: якщо підприємства виплатять по 10 тисяч марок, але одразу, то я згоден».

Адвокат вважає, принаймні, некоректними спроби бундесуряду здійснювати виплати за життєвим рівнем окремих країн. З тієї простої причини, що люди працювали в Німеччині, тож повинні отримувати за її стандартами. Крім того, існує закон: платня має відповідати роботі. Адвокат з Майншталя дуже, звичайно, старається й розраховує, що і уряд, і підприємства все-таки погодяться на компроміс: добре ім'я і репутація — дорожчі за гроші.

Хто

В НАС ЗА СПИНОЮ?

Заявляння, внесені до підзаголовка, майже риторичні. В американських євреїв за спиною Америка. І Білл Клінтон, що також неабияк важить. Шойно вони відчули, що гроші можна взяти, вони їх і взяли. Про Ізраїль казати не варто, а уряди країн Західної Європи першими відстояли інтереси своїх громадян, отримавши від Німеччини все можливе за примусову працю. Після виходу з союзу не одразу зникли німці польських, чеських, словацьких урядів. Вони ведуть переговори про компенсації на найвищому рівні, залучаючи всі можливі важелі.

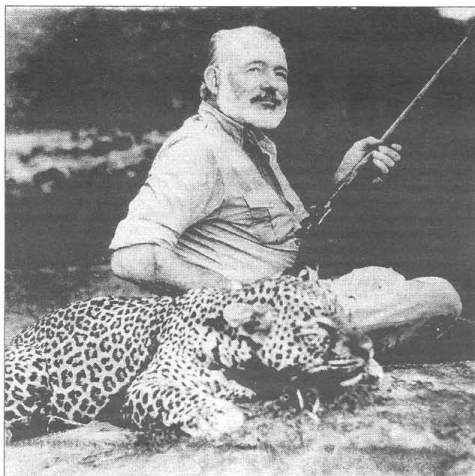
Ну, а тепер про тих, хто потерпів найбільше — росіян, білорусів, а головне — українців. Наших «остарбайтерів» (якось так склалося) захищає фонд «Взаєморозуміння і примирення». Його фінансує і утримує німецький уряд. Чи бачить він, німецький уряд, у президенті фонду, Ігорі Лужникові представника України? І чи може він, Ігор Лужников, чогось вимагати, а потім — диктувати німецькому уряду? Інакше кажучи, чи насмілилися акусти шедру руку-подувальницю? Чи не тому переговори про компенсації українським «остарбайтерам» більше нагадують переливання з пустаго в порожнє. Три роки вже тягнеться історія з виплатами, відбулося кілька зустрічей Ігоря Лужникова з міністром відом-

ства канцлера Бодо Хомбахом (з 25 червня останній уже працює в Європейському Союзі), а німецька сторона все ще позначає ці зустрічі як інформативні. У німецьких судів уже тривають процеси, а прес-служба уряду ФРН повідомила, що тільки в березні цього року український фонд надав дані щодо кількості й категорій «остарбайтерів». За всім відомою німецькою бюрократичною машиною розгляду таких заяв скільки часу може тривати цей процес — п'ять, десять років? Чи мають наші старенькі цей час? Адвокат Крузе, зустрічаючись зі мною, раз у раз запитував: чому мовчить ваша громадськість?

— У кількох землях Німеччини, — каже він, — уже створено товариства підтримання жертв націонал-соціалізму — вони закладають відповідні відомства письмовими протестами. І чим більше їх буде, тим більшим буде тиск і на політиків, і на чиновників. І ще цікавіше запитання: чому справами українських «остарбайтерів» займається лише фонд «Взаєморозуміння і примирення», фінансований німецьким урядом? Чому мовчить український уряд, не виявляючи у цій справі найменшої зацікавленості? І Президент Кучма, хоча він, так само, як і Клінтон, вельми зайнята людиною, але заступитися за своїх все-таки міг би?

Ой, як важко мені відповісти на ці запитання! Чи не тому мовчить наша громадськість, що її також доведено, як то кажуть, до ручки брехнею і демагогічними обіцянками кращого життя, що вона розуміє: ніякий її тиск на уряд не допоможе. От і я також запитую: «Рідненький уряде, якщо ти неспроможний платити стареньким, які переважно відпрацювали «ударно і з повною віддачею», гідні пенсії, то візьми хоча б, зажадай їхні гроші, одержати які вони мають всі підстави, від іншої країни, котра ще відлучає свою провину». Судячи з усього, урядові до всього цього байдуже. І у Президента України тепер зовсім інші турботи. Але цього не розуміє навіть така розумна й мудра людина, як німецький адвокат Крузе.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Хемінгуей зі зброєю не прощався

«Свято, яке завжди з тобою» — це, як відомо, Париж. Ернест Хемінгуей парижанином не був, і сіріх буднів у його житті вистачало. Саме в один з таких днів, 2 липня 1961 року, письменник і вчинив самогубство.

Напевно, не так вже він цінував ті радості буття, хоча дослідники в один голос твердять, що Хемінгуей вмів отримувати від життя задоволення. Наприклад, від полювання. Цими днями в Національний портретний галереї Вашингтона до століття з дня народження письменника відкрилася виставка, на якій є унікальний знімок: Ернест Хемінгуей позує поруч з щойно вбитим леопардом. Фотографію зроблено у 1953 році. До речі, через рік письменник здобуде новий «трофей», значно солідніший — Нобелівську премію.

З часом ставлення до здобутків і перемог Хемінгуея змінилося. Ні, його книжки, як і раніше, вважаються шедеврами. Але застрелений леопард змушує покривитися не одного захисника природи. Втім, за словами самого мисливця Ернеста Хемінгуея, найцікавішим полюванням є полювання на... людей. І саме на цьому терені письменник успіхів не здобув. Швидше, сам став жертвою.

МОНІТОР «ГЛОБУС»

Надія БЕДРИЧУК.

Українські миротворці полетять до Югославії...

...оскільки Верховна Рада підтримала указ Президента України Леоніда Кучми про участь українського контингенту в миротворчій операції в Косово у складі міжнародних сил КФОР. За словами Л. Кучми, фінансування перевезення й обслуговування українських миротворців покладено вжити на себе НАТО. Україна ж забезпечуватиме заробітну платню військовикам. Огляд, як заявив недавно в Києві помічник генсека НАТО К. Донеллі, НАТО не фінансує подібні операції, гроші можуть бути виділені лише на двосторонній основі однією з країн — членів альянсу.

Уряд США вже погодився виділити для українських миротворців 250 тисяч доларів, які будуть надані у вигляді продовольства і матеріальних цінностей. Крім того, Вашингтон веде переговори з іншими державами для вирішення питання про надання додаткової допомоги українському контингенту в Косово.

Слідство у справі загибелі принцеси Діани завершено

Парижські кримінальні поліції нарешті завершили слідство у справі про загибель у Парижі принцеси Уельської Діани, її друга Доді аль-Файеда та водія Анрі Поля. Тепер усі матеріали буде передано до суду, який ухвалить остаточне рішення.

Хто ж винен у загибелі «народної принцеси» — п'яний водій її «Мерседеса», «фотограф-папарацці», «вишадковий і міфічний» водій маленького білого автомобіля «Фіат-Уно», який зіткнувся з автомобілем принцеси у тунелі під площею Альма, чи це все-таки була змова, спрямована на усунення Діани? Питань багато, а ось французькі чиновники від правосуддя вважають за краще поки що мовчати.

Єдине, що просочилося до преси: 10 «фотограф-папарацці», які переслідували тієї фатальної ночі машину принцеси, може бути пред'явлено звинувачення в «несумисному убивстві» й ненаданий допомоги людям, що опинилися в небезпечі. За те, що деякі з них не лише бачили наслідки катастрофи, а й навіть намагалися робити на її місці фотографії замість того, щоб допомогти постраждалим. Інші переговори з місця пригоди по мобільних телефонах були «визначені» слідчими органами. Згідно з законами французького правосуддя, це може коштувати деяким з них кількох років в'язниці.

Одним головним збурювач спокою навколо «справи принцеси Діани» — єгипетський мільярдер Мохаммед аль-Файед, власник престижного готелю

«Рітс» у Парижі, з якого принцеса вирушила в свою останню поїздку, і батько її друга Доді аль-Файеда, що загинув разом з Діаною. З самого початку слідства він геть відкидав версію про автокатастрофу й наполягав на тому, що принцеса і його син стали жертвами змови. Він посилався на свідчення низки агентів англійських і американських спецслужб, а також кількох західних дипломатів, які начебто мали відомості «про цю операцію».

За різними гіпотезами було кілька підстав «прибрати» принцесу Діану. За однією з версій вона була вбитая від Доді, тому французькі слідчі органи «за секретили» всі дані про її розтин після загибелі, повідомляє ІТАР-ТАКС. За іншою — принцеса серйозно подумувала про прийняття ісламу, з чим ніколи не могла б змиритися королівська сім'я. Подейкують про те, що Діана могла б вийти заміж за Доді аль-Файеда і тим самим зміцнити позиції його батька у Великобританії, який багато років домагався британського громадянства. Капітал Сходу й популярність принцеси могли б стати, на думку деяких журналістів, «муготливою зброєю політичного впливу Сходу в консервативній Англії». Але французьке правосуддя оперує

лише фактами й доказами. Поки що головним винуватцем катастрофи вважає водія Анрі Поля, який перебував у стані сп'яніння і, не випорившись із керуванням автомобілем, на великій швидкості врізався в одну з колон підземного тунелю біля мосту Альма в Парижі.

Численні прихильники принцеси вже другий рік вимагають, щоб на цьому місці було споруджено монумент на її честь, а її ім'я названо одну з вулиць Парижа, розташованих неподалік.

Актриса зіграти роль міністра не зуміла

Лише місяць тривала кар'єра міністра Південної Кореї з питань навколишнього середовища Сон Сук, у недалекому минулому популярної театральної актриси. Вона подала у відставку, коли вибухнув скандал, що його зчинила двохлітня її імені опозиція та низка організацій екологів.

Як повідомляє ІТАР-ТАКС, її звинувачили в такому: під час гастролей у Москві, присвячених нещодапному візиту в Росію президента Кім Де Джунга, вона отримала після однієї з вистав від південнокорейських бізнесменів конверт із 20 тис. доларів, вже знаючи про те, що глава адміністрації РК запропонував її кандидатуру на посаду міністра. Гроші вручили їй після вистави просто на сцені, і таємниці з цього ніхто не робив.

Супротивники Сон Сук звинувачують її в отриманні хабара від великих промислових груп у надії на майбутнє послаблення на ниві екології. На свій захист актриса заявила, що одну половину грошей поділила між акторами, а другу віддала у довічне володіння меншзасуреної театру, щоб якось компенсувати зниження його доходів після переходу її в чиновники. Ці гроші, за її словами, вона отримала як винагороду за працю актриси і на цей час ще служила в театрі.

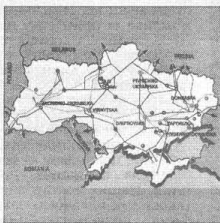
Одні засуджують її за те, що вона погодилася виступити на гастролях, вже знаючи про майбутнє призначення, інші вважають, що... актриса не має досвіду боротьби за чистоту екології.

Доженемо і випередимо

Всесвітній економічний форум, який щороку в Давосі вивчають керівники і зовнішні політики, «і внутрішніми економічними, і чисто людськими обставинами», переконали главу нашої держави. Думка ця не нова, і те, що вона повторюється восьмий рік поспіль, повчальності лише тим, що розуміти наміряється важко. Адже щоб не повертатися етично до всіх судів — на сході, заході, півночі та півдні — Україні треба щонайменше мати обличчя... всього. Або обертається навколо власної осі. Але в цьому випадку доведеться струсити нафталін з вишадкованих хуторян — ідеї про «глобус України».

Спина — зайва

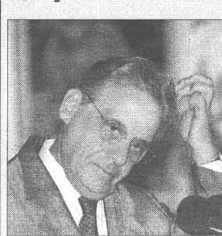
Білоруський лідер Олександр Лукашенко вважає, що в країні не може бути жодних проблем із свободою релігії, бо сам президент республіки — «православний атеїст». Унікальний вислів дає ґрунт для багатьох інтерпретацій. «Католицький атеїст», напевно, заперечує celibat, «мусульманський» — багатоженство, а «православний атеїст»? А може, він просто «атеїст правих слів»? Не лівих білоруських сил, які його підтримують, а правих, що в опозиції. Виходить, душа президента заперечує не так Бога, як праву білоруську опозицію...

Політичний атеїзм

У Латинській Америці все не так, як у нас. Наприклад, у Бразилії, яка нині облустана пугами корупції і має економічну кризу, із нез'ясованих причин не зростає, а падає рейтинг президента. 70 відсотків бразильців заслужують главу держави за те, що довів країну до збожжіння: Бразилія опинилася на 79 місці в світі (Україна — на 102-му). Але все-таки знайшлися 2 відсотки бразильців, які вважають Фернандо Енріке Кардозу хорошим адміністратором. Злі язикі кажуть, що позитивну оцінку президентів дає не наскільки як численні релігійні і «наближені».

Цінують!

На кухні, біля дітей і в церкві німешьких жінок уже не втримати. Одна з громадських ФРН нещодавно подала скаргу до Європейського Суду за те, що її не дозволяють служити в караульній службі в бундесвері. Донедавна жінки могли потрапити в армію тільки або щоб лікувати солдат, або щоб виправати веселіх молоді на парадах. Тепер, як зазначає міністр оборони ФРН Рудольф Шарпінг, доведеться змінити закон. Фрау зможуть заступати в охорону бундесверу. Причому найближче «солдатки» ображатиме відмова виставити їм зброю. Німецькі чоловіки вважають за краще поступитися.

Фрау в караулі

21 липня — сто років з дня народження Хемінгуея

Чотири заповіді на власній шкурі

Диваки

Узявши рідні відпустки в кількості 500 гривень і додавши до них землекопів на облідах 200, він придбав у столичній касі квитки і наступного ранку вже стояв на Сімферопольському залізничному вокзалі. Тепер почалися найважливіші спроби: на ці гроші з полегшенням до пейзажів (не зважаючи на довіду) проханням прохати кристалізовані прасми від Феодосії через Алушту до того місця, де він зараз роздумує тулчос.

Заповідь перша. «Одержавши права водія, не поспішайте вирушати у мандрівку по гірській дорозі: їзда по ній відзначається складністю й підвищеною небезпечністю, нерідко виникають дорожні ситуації, з якими не завжди вдається впоратися і досвідченому водієві».

За ним — п'ятнадцять років поїздок і десять перерв, весняні тренування на вишгородській трасі. «Легкодорожник» перебували по гвинтику хлопці з Сімферопольського велотреку. На дозволі, підписаному на чальником ДАІ Криму полковником В. В. Шулецьком, було вказано: «Узгоджено при дотриманні ПДР». Печатка теж стояла. Йому залишилися найважливіші: поїздки пінгоком, похолоди важкопереносного страху перед гірськими трасами. Він знав, де хоче проїхати. І не мав ілюзій. Тут повинна була допомогти музика. Крим повен нею. Курорт. Але виявилось, що крутять там або зеківську тематику, або схожі одно на одну закордонні одностенки. І все це — напівпінгоком. Тоді він подумав: а чим старе було кращим?

«Вхід через вихід»

«Led Zeppelin», альбом 1979 року.

У всіх пінгокомів по Криму ця гірська суцільна і підлімов траса вказана напівпінгоком від Алушти до Феодосії. Іти доводиться постійно відвозити уривки, які, на відміну від алуштинських чи ялтинських, надлишкових захисних огорож чи вловлюючих кишень не хибують. Один непевний рух, запізніле гальмування чи «невипуск» у повороті...

Він вирішив їхати напівпінгоком. Для початку «закнувшись» у Насипне. До Коткебеля від цього селища, коли вірити карті, більше десяти кілометрів не буде. Дитяча відстань, половина тренувальної від Києвом.

Заповідь друга. «Стан здоров'я; рухуючи в далеку й напружену дорогу, неодмінно побувайте в лікарні...»

У його споглядах траса до Коткебеля злилася в затишний, кілометровий п'ят, підійом і не менш знесилюючий, звишній, нескінченний спуск. Але куди більше за це при їзді до містечка його злизувало, до сміху, не те, як можна викласти, до краю, за таку малу відстань, не ревіння двигунів вантажників і кавіація галми ледьовиків, а те, що їхати він міг, а от стояти — насилу. Хилитало віроку, добре що ДАІ не бачила.

— Ну от, — промовив він пересохлими губами, побачивши море. — Селямолеским, Хирим. Здрастуй, Крим. Здається, ти мене впізнаєш.

З самого початку не дуже «впізнавали» люди. Побачивши, яку реакцію викликає у жителів його безпосередня поява з траси, до переляку в очі, він з годину відслідковував у котрійсь з незлічених природо-рожних закутоків на узбіччях, відліваючись мінералкою. Там, як правило, працює сезонно молодь, що на дорогах набачилася усього. Якійсь чорний від батножки й засмаги велотури-сти на неї вбрався не справ-ля. А на запитання «зв'язки ідеї?» звик відкартовуватися: «Сьогодні чи взагалі?» Для «ре-

абілітації» йому треба було по три дні на кожну населений пункт, а на такий термін люди беруть відпочивальника неохоче.

«Я завжди визираю з-поза цих очей»

«Pink Floud», альбом «Коротковчасна втрата свідомості», 1987 р.

За будинком, обсадженим, за кримськими звичаєм, виноградним, як показав господар, було ще кілька в'янок. «Ти пізно приїхав. Тут у мене двічі відпочивали, шукать десь. Так ледь не одна на одну лезти. Я їм казав, щоб хлопці сиділи не воли, так вони на пляжі до ранку, а потім відсипалися до полудня». Що робиться на пляжі у Коткебелі, він побачив пізніше. Такого не було ані в Судакі, ані в Морському, ані в Рибачому. Нудистський пляж довжиною до кілометра розтягнувся не серед скель, а на рівній місцевості, і серед тих роз-парених напівперерв сновигали, як на звичайному базарі, прола-виць небурків, пахави, вино-граду та іншої нехитрої їжі. А метр за двісті від них почина-лася набережна з шикарними, дорогими маленькими рестора-нками, створюючи вражен-ня шклом сучасного міста. Більшарні, как ярні, навіть літе-ратурні кафе за два кроки від музею Волощина й Будинку творчості літераторів. Усюди маленькі живі оркестри, ніяких записів. Але скрізь — поро-жньо. Ціни...

«Нікого тут не бійся, — що-вчора попереджала його хазяй-ка. — У Коткебелі тільки відпо-чивають». Мабуть, вона мала рацію. Місто гуляло всю ніч. Попередження досвідчених мандрівників про те, що на їзді до кожного селища ба-но мати при собі шкарки, по-чало стверджуватися від Шебе-товки з її шаленим перевалом Сікор і діало бездоганно до Со-нячогорського. Займається цим папаня, хизуючись: «Мах-муд, бачиш? Прошу одну шкарку, беру три!» А при переїзді до Сулака, як він переконався, в очах господаря промайнув пе-релік: «Не їд, відпочивай тут. А потім бери квиток на Феодосію». Уточнений він уникнув. Конкретнішим був татарин з Рибачого: «Між Малорічен-ським і Сонячогорським є якась бандя. Прогаряють людей у карти, викидають на дорогу і вбивають першого-ліпшого. Ти б краще їдь тут на автобусі і до Алушти». «Часто діють?» «Та ні, переловили їх, здається. Але не знаю, чи всі».

Заповідь третя: «... Якщо покриття дороги мокре, то через різке зниження зчеплення коліс з асфальтом занос автомобіля настає вже при швидкості 40 км/год.»

«Все було не так уже й погано, просто згадати не можу»

«Deer Purple», альбом «Гори», 1974 р.

Переїжджаючи з селища до селища, він переконався, що, попри постолюю зростаючі ціни, вартість кімнат на кілька ночей була та сама, тим більше, що кожного разу він опинявся

сам у помешканні з двома, трьома чи й п'ятьма порожніми ліжками. Гріш були справи з їжею. Він уже почав розбирати-ся в тому, що манті — це вели-кі пельмені, які готують на решітці, лаган — суп з м'ясом, овочами й довгою вермішелью, чанах — це теж суп, але з бараниною, картоплею й гострим перцем. Якість страв залежить від того, готують їх у чайхани татари, вірмени, грузини чи місцеві. Але вартість — залежно від підняття цін. Хоча готують однаково брудно, поруч з курними роздовбаними дорогами. Східні люди знають різни-цю між шурпою й лаганом. Місцеві про неї пам'ятають не завжди. Та й поріш у посуди розбавляють відповідно до кіль-кості відвідувань. А їсти, як не дивно, він мав тричі на добу. Інакше колеса не крутились. В Рибачому, як він переконався, люди працюють найдементніші. Чи не тому вони і сподобалися йому найбільше, при хронічно-му «недовкладенні». Лише тут можна покусувати печеню «По-розійнянському», печеню «Ситий тато», баклажани «Те-шин язий» або шашлик «Соло-вей-розійнян (курйний)».

А тепер про те, з чим треба бути вкрай обережним. Аде-лашки лютують. За переказами місцевих жителів (самоу пере-конати не довелося), штраф для нетверезих водіїв сягає 1000 гривень, навіть якщо вчора пи-ли. Бо «билися вони сильно».

«Ми не настільки довго жи-вемо, щоб дозволити собі пити погані вина», — написано на базарі поруч із вівсяською «Му-ска» у Мустафі. За кілька вина у дві гривні ретельно поголений, у захисних окулярах і з поваж-ним виразом обличчя Мустафа дозволив собі бути відвертим:

— Новітє вино «Чорний полковник» роблять з одного винограду. Але не кожен його п'є, бо... Звуть його ще в нас міс-цьово «Білий лейтенант». Це все, що у тебе може зараз сказа-ти «Чорного принца», про яко-го ти зараз питаєш, не існує. Це коктель із трьох вин. Як їх — не казати. Вони в Судакі змішують чисті вина, що ти змішавши у своєму Києві? «Чор-ні очі»? Молодець. Тут був один, шукав теж. Я сказав йому: пошвидше базаром години-зу длі — тобі зроблять «Чорні очі». І зробили. Блював уся ніч. Але хлопцеві мішній. Я знав, що він витримає. Пий тільки чисті вина. І дивись на ціну. «Біла скеля» за 50 копійок склянка? Ні! Келиха гарного вина менш аніж за гривню не буває.

— Саголунс, — вирішив він зробити примісне виноробу. — Екінджі.

Мустафа кинув і налив ще. Бізнес має бути обопільним.

Хлопці з «Рибальського ста-ну» зустріли несприятно. Єди-ний штатний рибалка Олек-сандр, зробивши виразний жест руками, буркнув: «Зас... ла дер-

жава усе своїми фінансовими... А тепер ти про рибу питаєш. Чуларку тобі, піку чи барабу-лю на шкарі зробити? Нема в мене часу!» Інший, Ялєсєй, в імпульсивному чорному капелю-сі, був конкретнішим: «Погода зіпсувалася. Сьогодні риба не ловиться й завтра не ловити-меться. Гуляй, хлопче». Його підтримали рибалки за величез-ним, розміром з два більярдині, столом: «Тут зарплатно по три роки не платять, а він про ри-бу...» Один з них, на прізвисько Чума Заморська, покисив ще дохлядише: «Ти, Валєра, якщо жодного, то залишайся, а якщо Алік, то краще йди...»

Хазяйка, в якій зупинився, просвітляла й у іншому питанні:

— Дуже багато продано хат столичним мешканцям, вони за сезон тут добряче заробляють, а звинку сусіди за хатами догляда-ють. Тут за ніч можуть порозкра-дати все, і винних не знайдеш.

Три дні він оклигував після переїзду з Морського, переко-нуючи у розмовах з місцевими, що вони сприймають відпо-чивальників як засіб для існу-вання на недовгу зиму, не більше. Користуючись іноді їх-ною необізнаністю і в виногра-ді, і в місцевих стравах, і в вині. І коли оглянувшись неспо-дівано, можна помітити легень-ку звернуто посмішку: не все, що тобі даємо у руки, справж-не. «Столичні» в них швидко вчаться.

Заповідь остання: «Якщо ж доведеться їхати у темний час до-би, дотримуйтесь правила: не розвивайте швидкість, при якій не можна зупинити автомобіль у межах освітленої фарам ділянки дороги».

«Мое сердце разрывалось, мій грим, мабуть, осипається, але усмішка застигла на обличчі»

«Queen», альбом «Прихований рай», 1991 р.

За той день він зробив, за

оцінками фахівців, близько 100 км, відчуваючи лише втому. Страх кудись зник після виснажливих гірських доріг, мок-рих, слизьких від дощу, як дід, серпантинних поворотів, де з од-ного боку скелі, а з другого — урвища, після зсуву ґрунту, об-валу, навіть потенційних убивць — порушників руху. Він посміхався, згадуючи, як відпочивальники, дізнавшись, де він проїхав, із захопленням ка-зали: «Для такої поїздки потрібна мужність. Ви зійшлися полівати!» Як здирався погля-дав на місцевих, коли доводи-лося вирушати у дощ, а вони не втримувалися від вигуку: «Це ж який загартованим тре-ба бути!» І цілком байдуже він просковзнув до Сонячогор-ського, згадавши про банду ли-ше тоді, коли у селищі відмо-вилися його прийняти на ос-танній два дні. Та й лише через те, що світла ночівля під до-щем на мокрому пляжі. Проте несподівано для себе, коли за Лавандою побачив перехрестя на Сімферополь, вигукнув, піднявши кулаки вгору і ки-нувши на мить мером, наче хліпосцько:

— Топ салюти бермек, Де-міржі! — не відмовившись собі у відьомому перекладі: — Салют з усіх гармат. Луїстє!

Він переміг сам себе, лише тут зрозумівши, чого насправді він прагнув.

Перевтома, на яку очікував і яка затримувалася, сталася не при їзді в обласний центр, бо поперед було ще кілька поїз-док по Криму, хай і не таких важких. Зрив обігнан його на поїзді, коли поїзд смикнувся, а над перомом, як уже 87 років поспіль, поплинуло «Прошання слов'янки». І він кинувся до пляшки з козином молоком, ковтаючи його великими безпе-рервними ковтками й відчуваю-чи, як біль різко провалюється. Немов небезпека падіння під час повороту юзом, коли впе-внено втримувати рівновагу. І ціл-ком розбірливо вже можна ви-мовити, вивернувши порожні кишені:

— Саліхнен хал, Хирим. До побачення, Крим. Не будемо вчити слово «про-шавай».

Дмитро КОНОВАЛОВ.

Р. С. Автор висловлює щиру подяку Володимирові Черченку (Сімферопольський велотрек) за всебічну допомогу в організації матеріалу і звертає увагу читачів, що такі поїздки є «дикими» і мають проводитися тільки під керівництвом клубів велотуризму при тісному співробітництві з контрольно-рятувальними службами.

Астрологічний прогноз

на 19 — 25 липня

ОВЕН. Гроші витрачає насамперед на дорогих проектах. Можете залишитися зовсім без грошей, а також загубити речі і втратити компаньйонів. Якщо пропонує вигідну справу — не поспішайте.

ТЕЛЕЦЬ. Партнер сподівається на вас, а ви вважаєте його нечесним, неширим або некомпетентним. Тому не гайте часу — він вам не потрібен. Не варто шукати і покровителя.

БЛИЗНЯТА. Марнуєте час на допомогу там, де вона не потрібна. Беретеся за чужу роботу — і в результаті отримуєте біль: душевний чи фізичний. З дурного розуму наживаєте собі ворогів.

РАК. Прибуток отримаєте, але виникнуть додаткові витрати і незаплановані платежі. Ризикуйте оминитися в запутаній ситуації або в борах.

ЛЕВ. Багато втратите, якщо візьметеся за дуже грандіозні справи. Можливо, зникнете на середині шляху. Якщо зміните роботу, залишитеся без старих друзів, почнете з'ясовувати стосунки з начальством.

ДІВА. Вирішуючи у далеку зарубіжну поїзку, гасте і час, і гроші. Замість кроку вперед, відступите на два назад. Ще більше втратите, якщо виберете не тих попутників і посередників, або будете розраховувати на тих, хто знаходиться від вас надто далеко.

ТЕРЕЗИ. Допомага, яку хочете одержати, поки це доступно. Любоні і особисті справи заплуваються через брехню і гроші.

СКОРПІОН. Марнуєте час і гроші, вступаючи в боротьбу з сильнішим конкурентом. Не дійте наосліп, оскільки можете нажити собі ворогів.

СТРИЛЕЦЬ. Багато часу марнуєте там, де ви неконкретні і непосильні. Втрачаєте гроші, залишаючи незавершені справи, коли беретеся за великий обсяг роботи, не зібрані і не вкладені в термін.

КОЗЕРІГ. Ще не характерно для вас, однак багато втрачаєте, піддаючись азарту і спокусам, погугаючи своїм слабостям, перешкодиючи те, що маєте. У всьому дотримуйтеся міри!

ВОДОЛІЙ. Марнуєте час, намагаючись довести те, чому не повірять. Чи не змініти вам манеру поведінки? Жертуєте не тим, чим треба. Не хвилюйте інтереси см'ї.

РИБИ. Гасте час і витрачаєте гроші, розкидаючись і намагаючись осягнути неосяжне, а також маючи надто багато варіантів і довго вибираючи, куди звернутися.

Фото з конверта

Щоб чистим було наше місто...

Фото Павла ЮРЧУКА.

Київ.

Будьте здорові!

Ліки з городу

На своїй грядці вирощую багато різносортових культур. Спостерігаю і вивчаю їхні цілющі і лікувальні властивості.

Можливо, мій досвід стане комусь в нагоді.

Гарбуз

У народній медицині застосовують проти глистів. Також як сечогінний засіб. Для цього споживають 2 — 3 склянки насіння, длатя рисує по пішонаму гарбузову кашу або п'ють сирий сік по 2 столові ложки на день. У випадку хронічного запору кишечника з'їдають по 1 — 2 кілограми каші. Гарбуз корисний при хворобі печінки, нирок.

Квасоля

Стручки цієї культури використовують як сечогінний засіб при набряканні, ревматизмі, діабеті.

Щоб зменшити цукор у крові, п'ють квасоляний напій по одній склянці 5 раз на день протягом 4 — 6 тижнів. Для цього потрібно 2 столові ложки стручків залити літром води і кип'ятити 2 — 4 години.

Якщо кого зацікавлять сорти рослин або рецепти, буду рада допомогти.

Тереза ПЕТРИК.

Локітка Тлумачського району
Івано-Франківської області.

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Вона була добра і лиха, то високо підноситься, то низько косять. 7. Хвостатий транспорт ковала Вакули. 8. Скільки його не хоронять, та без нього й похорони не влаштуєш. 11. На те вона і в ставку, щоб карась не дрімав. 12. Звичайна маска сатани. 13. «Погібоша аки...» 14. Африканський родич нашого дельки. 17. Один з трьох мушкетерів-весельчаків. 20. Прізвисько, яким запорожці охрестили князя Потьомкіна. 21. Вічна посада Шельменка. 22. Вона досі шире гавкає на слонів. 24. Його прирекли на такі мукі: вода поруч, а він згорає від спраги. 29. Хоч і міні, зате тех коні. 31. Ті, хто всього намагався шось урвати для себе. 32. Товар по бартеру за шилю. 33. Покі він не грякне, мужик не перехреститься. 34. Європейський політик, прізвисько якого означає «капуста». 35. Єдиний позитивний герой у казці Пушкіна, та й той Б...

По вертикалі: 1. Вона: «Хочу до Брунне, на Калімантан!», та її не слухає султан. 2. Палець об палець не вдарить без хабара. 3. У неї як залізець, то не виберешся. 4. Відомий естрадний артист-гуморист. 6. Дурне воно без хліба. 9. Хочете — дикий биє, хочете — людина, яка на своєму ділі

проїла зуби. 10. Сніпеч, котрий сватався до Доймочки. 15. Його Земфіра гостинно в табір привела, а він її зарізав. 16. Чоловік без вузлик. 18. Вистав, в який замість нормально... говорити, весь текст співають. 19. Дерево, що «тремтить» з часу відомої події. 23. Сигнал, котрий не потрібен зайшо. 25. Те, чого нема часом ні в словах, ні в діях. 26. Схожа на підкову, а до губ прикладеш — грає. 27. Нічна квітка, або церковна річ для курнина ладанши. 28. Ябелник, донощик. 30. Переважно кабачкова, але буває й осетрова. 32. Давня міра довжини: в Англії — 1,853 км, в Росії — 7,446 км.

Відповіді до кросворда, надрукованого 10 липня

По горизонталі: 4. Бородай. 7. Лерма. 8. Булла. 9. Треба. 11. Діана. 15. Лобода. 18. Портіш. 20. Велерим. 21. Богема. 22. Анклав. 23. Ландтаг. 24. «Ятрань». 26. Антіох. 28. Кодак. 31.

Народний календар

Липень робить запас, а зима витрачає на нас

18 липня — Киріла і Афанасія. Яшмо місяць, яскравий, то на щедрий врожай.

20 липня — Євдокії-Єфросинії. Переважно доповний день, який започатковує негодю. Кажуть: як зібрав сіно, то не страши і Єфросина.

21 липня — Прокіпа. Традиційний початок жнив. Цього дня жінки до схід сонця на городах рвали кріп як засіб для лікування головних болей.

23 липня — Антонія. Якщо гримить і блискає, то десь у полі коні горять.

Прикмети липня

- ✓ Нічна роса не висихає — бути грозі; що більша роса, то жаркий день.
- ✓ Перед дощем пуч'янки трояд і шипшини не розпускаються.
- ✓ Якщо земля під кущем бур'яну «курчає просо» — піби покрплена водою, алень задождить.
- ✓ Білі, жовті, оранжеві, рожеві і червоні квіти портулаку розкриваються тільки на сонячній погоді.
- ✓ Вранці туман стелється по воді — день порадить теплом.

А я роблю так

Рожеві сні на чистій подушці

Ви ніколи не прали подушку? Даремно, алже на чистій подушці і сні приємніші... Я роблю так. Горбунку з легкої тонкої тканини пришиваю до різка напорожної подушки й обережно пересипаю пір'я, потім щільно зашиваю її. Опущаю горбунку з пір'ям у підготовлений мильний розчин у двох тазиках і перу, не скручуючи і не віджимаючи. Потім двічі полощу в теплій воді та ще раз — у холодної. Злегка віджимаю, струшую і підвішую так, щоб пір'я — у клубок. Сушити подушки краще в тіні і лише коли пір'я сухе, можна виставити його на сонце, щоб розпушувалися. Випрану наволокуч з вивороту натираю парфумованою свічкою і прасую праскою. Тепер можна перекласти пір'я... Приємних вам сновидінь!

Раділа Варвара КАЛЬНИК.

Дніпропетровськ.

Усміхніться!

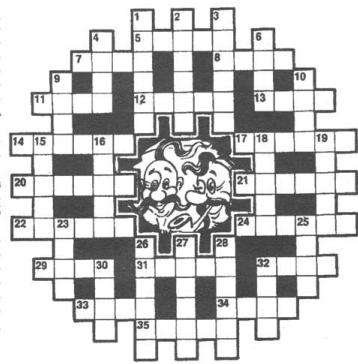
Винахідливі

— Чому ви такі несудливі стали? — запитує бабуся онуків, яких батьки на літо привезли в село.

— Хочемо, щоб ви швидше відправили нас додому...

Надіслала Наталя ЩЕРБИНА.

Баландине
Кам'янського району —
Черкаської області.

Димка. 32. Аргус. 33. Шумер. 34. Пікассо.

По вертикалі: 1. Поклад. 2. Боярка. 3. Каната. 5. Болді. 6. «Івеко». 10. Воронка. 12. Ілленко. 13. Намітка. 14. Піфагор. 16. Омеля. 17. Аваль. 18. Прага. 19. Рекет. 25. Намаз. 27. Ногай. 28. Кашмір. 29. Домбай. 30. Карась.

Мал. Володимира ВАСЬКОВИЧА.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редактори: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО,
Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСКИЙ,
Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПІРАВДЕНКО,
Анатолій СОЛОНСКИЙ, Віталій СУДДА.

- ♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ♦ Редакція не зажди поділяє позицію авторів публікацій.
- ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- ♦ Рукописи не повертаємо.
- ♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідцтво про реєстрацію
періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами. Індекс 60955.
Загальний тираж 236894.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311130.
1 2 3 4 5 6 7 8

БЛОС України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України:
252019 м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 424-72-54;
відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34,
441-89-44;
телефакс — 449-65-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com